ہیر وارث شاہ
حسب فرمائش چراغ الدین تاجر کتب ساکن لاہور بازار کشمیری
تعداد جلد ۱۵۰۰
باہتمام حافظ عزیز الدین
در مطبع مرتضوی واقع دہلی مطبوع گردید

بسم اللہ الرحمن الرحیم

اول حمد خدا دا ورد کیجے عشق کیتا سو جگ دا مول میاں پہلوں آپ ہی رب نے عشق کیتا معشوق ہے نبی رسول میاں

عشق پیر فقیر دا مرتبہ ہے مرد عشق دا بھلا رنجول میاں کھلے تنہاں دے باغ قلوب اندر جنہاں کیتا ہے عشق قبول میاں

دوئی نعت رسول مقبول والی جیندے حق نزول لولاک کیتا خاکی آکھ کے مرتبہ بڈا دتا سبھ خلق دے عیب تھیں پاک کیتا

سرور ہوئیگا انبیا اولیا دا اگے حق دے آپ نوں خاک کیتا کرے امتی امتی روز محشر خوشی چھڈ کے جیو غمناک کیتا

چارے یار رسول دے چار گوہر سبھے اکتھیں اک چڑھندڑے نی ابوبکر تے عمرؓ عثمانؓ علیؓ آپو آپنے گنیں سوہندڑے نی

جنہاں صدق یقین درست کیتا راہ رب دے سیس وکندڑے نی ذوق چھڈ کے جنہاں نے زہد کیتا واہ واہ اوہ رب دے بندڑے نی

مدح پیر دی حب دے نال کیجے جیندے خادماں دے وچہ پیریاں نے باجھ اوس جناب دی پار ناہیں لکھ ڈھونڈ دے پھرن فقیریاں نے

جیہڑے پیر دی نظر منظور ہوئے گھر تنہاندے پیریاں میریاں نے روز حشر دے پیر دی طالباں نوں ہتھ سجڑی ملنگیاں چیریاں نے

مودود دا لاڈلا پیر چشتی شکر گنج مسعود بھرپور ہے جے بائیس قطباں نوں وچہ پیر کامل جیندی عاجزی زہد منظور ہے جے

خاندان وچہ چشت دے کاملیت شہر فقر دا پٹن معمور ہے جے شکر گنج نے آن مکان کیتا دکھ درد پنجاب دا دور ہے جے

جدوں عشق دے کم نوں ہتھ لائیے پہلاں رب دا نام دہائی جے فیر نبی رسول پیغمبر انہوں دم دم درود پہنچائی جے

یاراں اساں نوں آن سوال کیتا عشق ہیر دا نواں بنائی جے اس پریم دی جھوک دا سبھ قصہ جیبھ سوہنی نال سنائی جے

نال عجب بہار دے شعر کر کے رانجھے ہیر دا میل کرائی جے یاراں نال مجالساں وچہ بہکے مزہ ہیر دے عشق دا پائی جے

دہمین رات میں ست سان وچہ یاران بولیان ہار کی چالسیاں جے
کرین کہانگی اگرّان دودہ چاول ابہ رجکی کہاندیا تستیاں نینی
ابہ رانجہنیدہ نیاں مین گہیو شکر پر جبو و ابہیت دسیندیاں نی
اک تون کلنگ ہین اسان لگا ہو ربہہ سو کہیاں نیاں دسدیاں نے
قسان جہتہری مردنبار دتی ست زنیاندی کرو دارلیونی
کیرو یاندواندی صفاگال ستّے ذرہ گلدیناں برباد یونی
بہابی اکہدی گندیا منڈیا وی ساڈ دنیاں کے رکتان چانیاں نی
گہرد گہری دچاردی لوگ ساری سانون کہنیاں بہابہیاں نیاں نی
سوہنہ براد سنسدڑا بہابی لئی نے سڑی ہوئی تینگ کٹہوں سیانی زنی
ادّتی چارکی لوڑیان لاہ لیوین کہی گلادی محل اوسار دی این
سدہا ہوئکی روٹیان کہاہ جٹا اکاسنوں اٹہی اجایاں نے
دہمین رات خراب اوہ مگرتیری ایس عشق نی بہت اکایان نے
زلفان کالیان کنڈیاں گہوسنگو جہوکان ہکنی آپہہانہنی
اوہہکیلیاں الہدیواینادی تہکان ہوٹڈ ہیاندی اوقون ستاریز
روٹی کہاندیاں لون جے پری تہوڑا چا انگینو چہ پلٹنا این
بہلگئی ہان ورٹی ہان آن وہٹری سانون بخشلئی داریئی واسطائی
دہمین رات تون ظلم تے لک بدہا ہیرین دپ سنگاریئی واسطائی
کدی کسی دنیاں نہ گل کرئین کبر والیئی ماریئی واسطائی
ساڈا حسن پسند نہ لیاؤ نیائین جاہ ہیر سیال دیاہ لیاون
دہمین رات بہرین دُہدی مکر لگا جیکو داگی تو ین لاہ لیاونز
دہمین اپہیون کدہینی نہ ملی تاتین کندہ یہ جہوڑیون ویاہ لیائیز

جواب صاحب
کلام رانجھن
جواب صاحب
کلام رانجھن
جواب سیال
کلام رانجھن
جواب سیالاں

جیتی صفان ہوئرن گے طرف جنت وارثشاہ دیواگ ہور بانچے
اگہین دیوران نال نیاں ہوئیان سانون شہر شہر کہیان سدیانی
زمان ڈگدیانی ویکہہ جہسل ستڈا جوبن شہد وچہ کہیان سدیانی
گہرون نکلین تے پیا برین ہیبا وارث ہلچانی خرستیانی
رجہ بہوجدی مکہہ لگام دیکی چڑہ دوڑیان ہوتون ہیج یاریونی
راون لنک لوٹیاکی گرد ہوئیا کارن تسایندئی ہنسیاریونی
علی جہبہ نی جہنداندی فتو دیور ڈب ہوئیان اوہ بہرجایان نی
تیری گل نہ بنیگی نال سادہی پر ناہ لیا سیا لاندیان جایانے
تیری گوجرا کمر کی پیا سیا ڈا سانون بولیان نال کیئون آئی دنی
اسان نال کے معاملہ پیا تیرا پکیاں تےلون گوارنی این
تیری بنگسیاندی اوپر پیوٹہی دہمان وچہ ترنجنان ہیانیاں نے
گہربار وسار خوار ہوئیان جہوکان پرہمیدیاں جہنیاں نیون لائیانی
وارثشاہ ایہ جہنیاندا جہند دیور ڈب ہوئیان اوہ بہرجایانے
جیری بہنکے بہنری وال جوبڑ وچہ ترنجنان ہیرمان گہتنیاں نز
کم کرین نا مین ہجہا کہا ہہین جرڑہ آہنی آیدی ہیٹنا این
ہتہون تیریون ویس مین جہنڈ جاسان رکہہ ہانسیار ئی واسطائی
نال حسندی بہرین گمان لتی سجہہ مست ہنکاریئی واسطائی
وارثشاہ نون مارنہ بہاک بہریئی تے منسدہئی یاریئی واسطائی
داہ دنجلی پریمدی گہت جالی کائی ندہی سالاندی بہالیاین
تیمون ول اہے رن کہسکاونی دارادی کو کلان محلتون لاہ لیاین
وارثشاہ جی ہور نہ داگلی بہر اوسدی جڑی تہمن یا لیاوین

کلام رانجھا

ندھی سیالاں دی ویاہ لیا وساں میں کرن بولیاں تے ٹھٹھولیانی — بھی گھت پیہڑا وانگ بہاندی ہوں تساں جیہیاں اگے گولیانی

مجو واہ وچہ بوڑہی بھابیانوں ہوں تساں جیہیاں ٹھ بولیانی — وارث بس کر دا ہیں پر جری ہے بھر دتیاں جے بھانوں جھولیانی

کلام بھابیاں

کہیا ہیر مجاج ہی کچیاوی متھا ڈاہیا ای نوکنا نوانگ کہیا — جاہ بجر الگم گوا نا ہیں ہوجا سیا جو بنان بھیر سیہا

رانجھا ہو غصی اوتہوں اوٹھہ ٹریا بھابی رکھہ ربی اودہ ناں رہیا — تسیں دیس رکھو اسیں جھڈ چلی لاہ جھگڑا بھابی گل لیہا

خبر شدن برادران از رفتن رانجھا

رانجھا کہیا غصہ سر دہرو ل ہارے کیہی جھمڑی اون نو دانگ لیہا — ہتھہ بکڑ کی جو تیاں ہار بغل رانجھا ہو ٹریا وارث شاہ جیہا

خبر بھابیاں نوں کسی جا دتی رانجھا رس ہزاریوں چلیا ئے — ملواہنا ادستھیں ہو وہی ناہیں ہار بولیاں بھابیاں گیا بھیج

پکڑ راہ ٹریا نیں بھجن رووں جوین غدبد انیر اوجھلیا ئے — اکون ویر دیو اسطی بھابیاں نے اوہ واٹیوں آ راہ ملیا ئے

عرض رانجھا از ترک وطن

روح جیند قلبوت جیوں ودلے ہوندا توں ہیں مہ دریس سیدھاریا ئے — ان ہانی ہزار بدا قسم کرکے قصد جھنگ سیالاں دا دھاریا ئے

کیتا رزق نے آن اوداس رانجھا چلو چل ہے جیو پکاریا ئے — بھیجی وچ کچی ہار کی رواں ہویا وارث دیس تے وطن وساریا ئے

عذر برادران

اکہہ رانجھیا بھابی ہنی تیری دیس آپنا چھڈ سہار نا ہیں — ویر انہیری جا بیاجاہ نا ہیں سانوں نال فراق دی مار ناہیں

ایہ بھابیاں تے اسیں ویر تیری کوئی ہور وچار وچ جا نا ہیں — بخش ایہہ گناہ توں بھابیاں نوں کون جمیا جو گنہگار ناہیں

جواب رانجھا

رانجھا اکھدا اوٹھہ گیا رزق میرا اسیتہوں بھائیو تسیں تے سنگ کیہو — ڈھنڈ لیا جی باپ دا ملک سارا تسیں سا کتی سیں نہ انگ دیہو

وچہ خوشی ہو دوساڈی نکلنی تے گل اکھدی ہیں نہ توں سنگدیہو — دس لگ جے تاں بنضور واگوں میوں چا سولی تے ٹنگدیہو

نصیحت برادران

بھابیاں اوہ جہنہ مجلساں سوہندیاں نی اتی بھابیاں اوہ جیہہ بہار ناہیں — لکھہ لوٹ ہی کول وسندیاں دی بھابیاں جن گیاں جیہڑی کالڈی ہار نا ہیں

بھائی مڈ ہا دیہی بھابی دسار دے نی بھابیاں جیہہ باہاں بیلے یار ناہیں — طالع سندا ندیاں لکھہ خوشامدان نے تی غریب دا کوئی بی یار ناہیں

باہاں اکلیاں نوں لوک مار دیتے باہاں نوالیائیاں نوں کوئی سار ناہیں — وارث شاہ میاں بنا بھابیاں دی سانوں جیونا ذرہ درکار ناہیں

عذر بھابیاں

بھرجائیاں اکھیا رانجھیا وے اسیں باندیاں تیریاں ہوندیاں ہاں — نام لیناں ایں جدوں تمیں جا وسیدا اسیں ہجر دریندیاں روندیاں ہاں

جان مال قربان ہے تدہ اوتوں تے آپ بھی جو کہنی ہو ندیاں ہاں — سانوں صبر قرار آرام ناہیں جسو یلڑی تیتھوں وچھنیاں ہاں

جواب رانجھا

بھابی رزق اوداس جان ہو ٹریا سانوں کاسنوں کھیہر ہنگدیاں ہو — بھیلی سار کی جیونماز کیون بچھون بہلیاں لاڈ نی لگیاں ہو

بھائی ساک سن ہوتساں وکہہ کیتی تسیں ساک کے ساڈ ن لگدیاں ہو — اسیں وانگ سرآہ دی ہوندے ہے تسیں کولیاں دیوانگ بیکدیاں ہو

اسیں کوجھڑی روپ دی والی تسیں جمنی وتیاں نے وگدیاں ہو — اساں آپ تے لعام حرام کیتا تسیں ٹھگلنیاں ہے ساری جگدیاں ہو

درون غیر دوزخ

اسیں بن آئی قیس گرپیاں پچھا چھیڈ دسا ڈاہمیں وسدیا ہوں — وارث شاہ اکلڑی کی کرنا تسیں ست اکٹھیاں وگدیاں ہو

واہ لاہی بہائی بھابیاں نے رانجھا رس ہزاریوں دیا آئے — اُن ہاتی ہزاری دا قسم کرکی قصد جھنگ سیالاں دا چا میایے

بہلکہہ تنگنوں جھاگ کے پندھ کرکے راتیں وچ مسیت دی آیاے — ہتھ وچ نجلی پکڑ کے رات ادہی رانجھے مزہ بی خوب بنایائی

اک ہو مسرت بہوتی ہے اکناں تامیں بی راگ سونایائے — رن مرد نہ پنڈ وچ رہیا کوئی سب گرد مسیت سدایائی

وارث شاہ میاں پنڈ جھگڑا پاندے جیہوں ملاں مسیت دا آیا نے

تعریف مسجد

مسجد بیت العتیق مثال آہے خانہ کعبیوں ڈول اُتاریونے — گویا اقصی دے نال دی بھین دوجی شاید صندل نور دا وسایانے

پڑھن فاضل درس درویش مفتے خوب کدہی الحان پکاریانے — مُہری دار دستار انہے ہتھ عاصی کدی جھوٹھ دی لاف نہ ماریانے

وچ فقہ اصول دی خوب کامل نال علم دی عمر گذاریانے — وارث شاہ اصیل اُستاد لڑکے خود علم دی کدی نہ ماریانے

اسامی کتب عربیہ

تعلیل میزان تے صرف بہائی صرف میر ہی یاد پکاریانے — قاضی قطب تے کنز انواع باران مسعودیاں جلد سواریانے

خانی نال مجموعہ سلطانیاندی تے حیرت الفقہ نواریانے — معارج النبوۃ خلاصیاں توں رضنے نال اخلاص نساریانے

زرادیانی نال شرح ملا زنجانیاں نحو نت زبان نے — فتاوی برہنہ تی سطور شاہان نال زبدیاں حفظ گراہیانے

کرن حفظ قرآن تفسیر دوران غیر شرع نوں دُریاں ماریانے — وارث شاہ بہہ علم دے وچ کامل جو کوجھ پڑہی سو بہہ نتاریانے

اسامی کتب فارسی

اک نظم دی دس ہر کرن پڑہدی نام حق تے خالق باریانے — گلستان بوستان نال بہار دانش طوطی نامہ تی رازق باریانے

منشات نصاب تے ابو الفضلاں شاہ نامیوں واحد باریانے — قران السعدین دیوان حافظ شیرین خسروان لکہ پساریانے

اسباب تحریر

قلمدان دوات دفتین بیٹھے تانوین عاملی ویکھدی لکھ گیاندی — لکھن نال مسودی سیاق خسری سیاہے اور جی لکھدی ورقیاندے

اک شکلی عین دا غین وچن ملاں جند کہہ دن نال کھر کیاندے — اک اوندی شوق جزدان لیکے وچ مکتباندی نال زرکیاندی

ظلم ملاں

ملاں اکھدا چوندیاں ویکھدیاں این غیر شرع توں گوں ہیے ڈور ہو جوانے — ایہی لوچیاندی کوئی تہانوں نامین پچھے دور کرحق منظور ہوئے

انا الحق کہا وماں کبر کرکے اوڑک مرنگا وانگ منصور ہوئے — وارث شاہ نہ ہنگدی بانس چھپے تہانوں کھیڑے وچ کافور ہوئے

جواب درامل

داہڑی شیخ دی عمل شیطانوالے کہنیار انہوں جاندیاں بہانیوں — اکی کدہ قرآن تے بہیں منبر کھیا ادیو مکر دیاں بہاہیاں نوں

اس پلیت نی پاک دا کروقف ایں جاندی شرع گواہیاں نوں — جیہڑی پاک دے وچہ وڑیوں شکر رندیاں بے پردہ ہیانوں

کہہ دتی کہہ نے ماندی سہمہ ضرب کیلے ہوچھڈو گواریاں نادیانوں — چیہرا نور محراب میاں توں تے اکھ نہ جاندیاں راہیاں نوں

لی رشوتاں سب توں ڈسی ناہیں جیوں جلدی کریں اکڑ ئیاں نوں
وارث شاہ وچہ حجریاں فعل کردے ملاں لاوندے جو تری سیاں نوں

عرض نامہ در مسجد نزد ملاں

وچہ مسجداں بیٹھکے صبح ویلے تسیں ذکر تی شغل کماوندے ہو
غیر شرع تی ہور حرام خوراں نال دڑیاں چا کوہاوندے ہو
راتاں ساں گذارنی وچہ مسجد جی تسیں بے روا کیہاؤندے ہو
جیکر عاصی تساڈڑے کرے نیارت گنہ او سدے چا بخشاندے ہو
شرع بڈا سرپوش بنایا جی تسیں شرع دی لوک کہاوندے ہو
وارث شاہ فقیر تے مہر کرہو تسیں مسجد دی بات پوچھاوندے ہو

جواب از ملاں بر در مسجد

گھر ربدی مسجداں ہوندیاں نے ایتھے غیر شرع نہیں واڑنی او
نیواں کپڑا ہووے تے پاڑسٹی لباں ہوون دراز تاں ساڑنی او
کرے حجتاں اگی نال ساڈے اوہنوں مارکے چا اوجاڑنی او
جیہڑا فقہ دے علم دا نہیں واقف اوہنوں چا سولی اتے چاہڑنی او
تارک ہو صلوٰۃ داپٹ رکھی لباں والیاں مار پچھاڑنی او
جیہڑا اکھائی حرام تے جھوٹھہ بولی اوہنوں کاڑ کہکے مارنی او
کتانی فقیر پلیت ہووے نال دُریاں بنھکے مارنی او
وارث شاہ خدا دے دشمناں نوں دوروں کتیاں نوں انگ درکار ئے

سوال در مسجد

سانوں دس نماز ہے کاس دی جی کاس نال بنا گُزاریا نے
لمبی قد چوڑھی کس ہاں ہوندی کس چیز دے نال سواریا نے
کن تک نماز دی ہیں کتنی متھے کہناندی ہر دن اپاریا نے
وارث کلیاں کتنیاں اسدیاں نے جس نال اوہنہ کہلاریا نے

جواب ملاں

اساں فقہ اصول تھیں صحیح کیتا غیر شرع مرد و دنوں مارناہیں
فرض سنتاں وچہ جماعت نفل وتراں نال جائزاں سچہ نمازاں این
اساں دسنے کم عباد نماندی پلصراط توں پار اد نمازاں این
وارث شاہ جماعت دی تارکاں نوں تازیانیاں دڑیاں مارناں این

عرض در جواب بر ملاں

تسیں وچہ خدا دے خانیاں دے ہلی جھنڈکے گوز کیتوں ماردے ہو
سندی نظر نکو ول لڑکیاں دی کاہنوں حوراں ئے ونگاردے ہو
بانس حلوہ باندی خبر مردیاں دی جیوندیاں نال دعا باندی ماردے ہو
پچھلے رات جاں بہو کہن دا وقت ہوندا اوتھہ حال اکیجا پکاردے ہو
جیہوٹھہ غیبتاں تے حرام کرنا شستڑنی دے کم کیتوں ساردے ہو
انہیاں کوہڑیاں نو ہلیاں نو نک میٹھی قرعہ مرن جیہاندی ماردے ہو
شرع چا سرپوش بنایا جی روا وارو دی گنہگار دے ہو
وارث شاہ مسافراں آیاں نوں چلو چل ہے ونگاردے ہو

جواب ملاں

ملاں آکھنا او نامعقول جٹا فرض کجکے رات گذار جامیں
گھر ربدی نال شنہ جیہڑا ازغیب دیاں حجتاں نہ اوٹھا میں
فجر ہوندی قمن گئے ہی اوتھہ انہوں سر کجکی مسجدوں نکلجا ہیں
وارث شاہ خدا دی خاصیاں نوں ایہ ملاں نے حجرے ہیں بلامیں

شب در مسجد ماندن

رانجھی لڑدیاں بھڑدیاں رات کٹی فجر ہوئی تاں اٹھکے وہایانے
پھاپاں بولیاں مارکے کدہ دتا اساں دیس تے وطن بیہلایا ئی
چڑی چوہکدی نال جاں ٹسی پاندی پیاں دودھ دے وچہ مدھانیاں نے
کوین ہیر دا جا دیدار پاسئی دلو چہ ایہ منتا پکایا اے
وارث رب ہے بے پرواہ ڈاڈھا جن عاجزاں نوں وخت پایا اے
صبح صادق ہوئی جاں آن روشن تدوں ملاں اساں آن مچلایا اے

شاہ پناہ پری نت لئی اوسنہوں ایہہ تھانوں ہی شک پیٹری دا
بیٹری ہیں ایہہ جھنجدی بنی بیٹھک جو کوئی آوے سد بہاوندائے
جویں شمع تے ڈگن پتنگ دھر دھر لنگھہ ہیں پہاون آوندائے
لڈن ناہ لنگھایا پار اوسنوں اوسو پلٹیوں پچھوں تاوندائے
جتی کہنی نوں لڈن ایہہ آکھدائی کویں لاہو اسنوں سیلا اوندائے
پہک سنی دھینسروں آوندی ایہہ تاں ظاہر پہنگ جھناؤندائے
جا ماہیاں ہنڈ وچہ گل کیتی اک سگھڑ بیڑ لوچہ گاوندی ئے
سنی لڈن جہسیلڈیاں دونویں رناں سیج سر دی تے رنگ لاوندائے
لوکاں پچھیا میاں توں کون ہوندا آن گسنی آن کہوالیائے
انگ ساک کیوں چھڈکے نس آیوں ڈاہڈی ہا تے بانیوں گالیائے
رانجھی کہولکی حال احوال سارا اوہناں لوک کانوں جا سونا پائے
موئے تے باپ تاں وخت پیا بہایاں وطن ہیں جا پڑاہیائے
رات سکی کہینڈ گذاریا سو صبح اوہنگی جیو اودا اس کیتا
اگی پلنگ بیڑ لوچہ وچھیا سی اوتے خوب وچھاونا انس کیتا
لوک گرد بیٹھی رانجھا گاوندائی ہر کسی دا جیو ڈار اس کیتا
لیکے نہہ سہیلیاں نال آئے ہیر ستری روپ گماندی جیو
کوڑتی سوہندی بکہ نیال جھیے ہوش ہی نہ زمین آسماندی جیو
آہ بندیاں والئی ٹمین سوئے اگی گئے کئی تنبو ماندی جیو
کہی ہیر دی کری تعریف شاعر ہتھی چمکدا حسن مہتابدا جیو
سیاں نال لٹکدی آوندی جویں سر وچہ پر عقابدا جیو
تہوراں وانگ کماں لاہور دی تن کوئی حسن نہ انت حسابدا جے

اسی سہہ چہبیل تے گہاٹ پتن سب حکم ہی ایس بلیسیٹر یدا
گدا او ڈا ایہہ فقیر بیٹھی کون پچھدا کیہڑی تھانوں دا اے
گویا خضر دا بالکا آن لتھا جناں کہناں شیرینیاں لاوندائے
یار وجھو بٹہ چاکری خدا اسچار نان سیر ہاں ایہہ کہسکا وندائے
اک سد دی نال ایہہ جند لیندا بنسہی اودی مرگ بہاوندائے
وارثشاہ میاں ولے ظاہر ائی ویکھہ ہنے کی جھیل گٹا وندائے
اوہدی بولیاں مکھہ تہیں ہس کر دی لاکھہ لاکھہ دی سد لاوندائے
وارثشاہ گواریاں آھناں تے ویکھہ کیہا فتور ہن آوندا اے
تیری صورت بہت ملوک دستی ایڈا جفا توں کاستی جالیائے
اوہلی آکھیاندی تینوں کویں کیتا کہناں دو تیاندا قول پالیائے
گھر مایا باندی رہیا لاڈلا میں ویکھو سائیں نے کیہیں محالیائے
وارث ریدی باجہ نہ تاہنگ کوئی ماناں فقر دا اساں وٹالیائے
راہ جاندڑی نوں نری نظر آئی ڈیرہ جا ملاحاندی پاس کیتا
بیڑ لوچہ وچاکی دنجلیںوں چا پلنگھہ اوتے عام خاص کیتا
وارثشاہ جا ہیر نوں خبر ہوئی تیری سیج اجٹے نے واس کیتا
بکھو تیاندی کنہیں جہنگیس کوئی جو رتی پریدی شاندی جیو
اوہدی نک بلاک جو قطب تارہ جویں ہنڑی قہر طوفاندی جیو
وارثشاہ میاں جٹے لوہر لیمی ہیری کبر شکارتی ہاندی جیو
خونی چوندیاں رات جو چند دوآئے سہ خرنگ جون رنگ شام بدا جے
نین نرگس مست ممولڑی دی گلاں نکھیاں ہیل گلابدا جے
سر مہ نیناں دا دہار وچہ پیپ رہیا چڑھ بیا ہندتے کٹک پنجابدا جے

کھلی ترنجناں وچہ لنگدی ہاتھی مست جیوں پہری نو بہار اجے
چہرہ سوہنی تے خط دخال بندی خوشخط جیوں حرف کتاب دا جے
سوہنا سرخ یاقوت جیوں لعل مکھن ٹھوڈی سیب ولایت دی سار جیوں
نک الف حسینی دا پیپلائی زلف ناگ خزانے دی بار جیوں
گردن کونج دی انگلیاں رواں پھلیاں ہتھ کولے گلچنار جیوں
دہنی بہشت دی حوض دا مشک فتنہ بیند مخملی خاص سرکار جیوں
سرخی ہونٹھاں دی لوہو ہوندا شہید اخوجی کہتری قتل بازار جیوں
شاہ پری دی بھین پنجوان رانی گجھی ہی نہ رہے ہزار جیوں
ماہ ویر اہداتی دولت مصری چمک نکلی سیانے دی دھار جیوں
لنک بانکدی پری اندرانی حور نکلی چندری تار جیوں
ایویں سرکدی آوندی قہر لٹی جویں کونج تر نکلی ڈار جیوں
متھے آ لگن جیہڑی بھور عاشق نکلجان تلوار دی دھار جیوں
قزلباش جلاد سوار خونی نکل ڈوریا اردو بازار جیوں
طرف ہیر دی سبھی سن ڈوریاں ول پلنگ دی انہاں دھیان کیتے
آن پلنگ تے کون سوالیا جے ہیری ویر دی لستاں سامان کیتے
کوڑی مار نہ اساں بے وسیاں نوں کوئی اساں نہ ایہہ دھیان کیتے
کہی کیتیو ساڈڑی نال ہیرے تیری یاری نے بہت حیران کیتے
اسیں بہت بیدوس بے غرض ہاں نے تیری اسیں جانثاں کیتے
جوانی کملی راج ہے جو چکیدا اوی کسے دی کے پرواہ مینوں
ہاں میں منگیتی اسیوں ٹکن دنیا لاہسی گا لکھ جی واہ مینوں
اہدی جیہی ہزار غلام میتھی تے اہدی ہیں جے جاہ مینوں

جیہڑی ویکھنی دی مشتاق ہے بڈا واعدہ تہاندی یار اجے
چلو لیلۃ القدر دی کرو زیارت وارثشاہ ایہہ کم صواب دا جے
دندر چینی دی کلی کے ہنس موتی ولنہ نکلی حسن انار جیوں
لکھی چین تصویر کشمیر جٹے قد سرو بہشت گلزار جیوں
چھاتی تہاندی دیہری پٹ کھنوں سٹو بلخدی چھٹے انار جیوں
کافور شہناں سرین بانکی حسن ساق ستون مینار جیوں
باہاں ویلنی ویلیاں گہنہ مکہن چھاتی سنگ مرمر گنگ دھار جیوں
سیاں نال لنکدی ماں پیتے جویں ہرنیاں ترٹھیاں بار جیوں
پھری چھنکدی چار دیناں چڑھیا غضب دا کٹک قندہار جیوں
پتلی پھکنی دی نقش رومدا لے لدھا پری نے چھند اوجاڑ جیوں
جو کوئی ویکھدا اوس دی جند ناہیں زخم لگدا اوس تلوار جیوں
عشق بولدا انہیں دے تہاں تہاں راگ نکلی ذیلدی تار جیوں
وارثشاہ جاں نیناں دا ڈاوا لگی کوئی نہ بچے جو ٹیندی مار جیوں
پگڑ لیں چھیل تے بانکے نہ ڈھال ہار جھمکان لہو لہان کیتے
ایہہ آن بیٹھا بولی راگ سوہنی سر لوکانڈی ایں حیران کیتے
چنیچر ہاری رستون وڈیں موہنی آگے کسی نہ ایڈ طوفان کیتے
تیری جیہیاں صورتاں کئی ہویاں انہاں جنندی ماہ گیاں کیتے
الس عشق دی نشتر نی نڈھی لی نے وارثشاہ ہوی پریشان کیتے
میتاں دہروہ کی پلنگ توں چا سٹن آیا کدھروں ایہہ بادشاہ مینوں
ناڈھ ہو شاہ دا ایت کی شیر ہاتھی ہاں میں ویکھیاں لگا دھا مینوں
ایہہ لودلا نیر بغداد کہکا میلے آن بیٹھا وارثشاہ مینوں

اونہین سوتیا سیج اسادڑی تون تسان سیر بونگ کے پیا مین وی
مین تان ستہہ سہیلیان نال کہڑی مینان بہر سار اگذر گیا ہی وی
راتین کہتی اونیدڑا کیتسوئی ایدمی نیند والا لہر گیا مین وے
اکی تاپ چڑہیا جن بہوت لگوا کی ڈاڈن کسے بہکھیہ لیا مین وے
کوکی مار ہی مارتی بکڑ جہمک پری اوڈے ستے فہروان ہوئے
کہی دیکلی کن دیوچہ زلفان زلف کہڑمی تے پریشان ہوئے
صورت یوسفدی ویکہہ طیموس بیٹے نے مالکی بہت حیران ہوئے
اونہون ویکہدیان ہیر جو خوشی ہوئی عقل بہلکہی پشیمان ہوئے
خوشی نال جبہ اوہدا اہل گیا جوین پہلکی تے بڑی ہان ہوئے
بہلا ہویا مین تسنون نہین مار بیٹھی گلے نہین سے گل پشیمان ہوئے
رانجہا اکہدا ایہ جہان سفنہ مر جاونا این متوالئی نے
ایدا حسن دا ناہ گمان کیجے ایہ لی پلنگ تے سنی بنالئی نے
ادی ہیر نے پلنگ سب جا تیری گہول گہتیا جیوڑا وار یائی
اسان سکی آن سلام کیتا اکہہ کاہنون بکر بسیار یائی
سنہین بہرین تہ تجہہ جیہن نامین ابعد والیان سانون یار بائے
مان متی روپ گمان بہری اٹہہ کہیلنی رنگ رنگیلیئی نے
ایہ جوبنان ٹہگ بار ازدا ئی ٹونے ہار ہی جہبل چہبیلئی نے
اسین تسانون ویکہکے ست ہوی تسین ہو گئی وانگ اصیلئی نے
گہول گہول گہتے تینڈی وات اتون بیلی سو مکہیان کین دا ادنیان
کی نام ذات ذاکرن مین توں آئے کسدا بیت اکہاونہ این
نگہیر اوطن تے نام کی سائیا نوی تے جدد اکون سدا ونا این

سکہی لدہیا سیدڑی سیج اوتی تون تان کون کوئی آن پایا مین وی
اوی اوہنگی دیہ جواب مینون کیہا مکہڑا ہوڑ ہو گیا مین وے
سونجی ویکہہ تخضمڑی سیج میری اوتی اکی آن ڈھیہ پیا مین وی
وارثشاہ تون جیوندا کہوک ستون کے موت آئی مر گیا ہیر وے
رانجہی اوٹہہ کی اکہیا واہ سجن ہیر ہستکی تے مہربان ہوئی
بہنی وال جمی بنی چیندر انجہا مین تخلبیدی گہمسان ہوئی
نین ست کلیجہ دی وچہ دہائی ہیر گہول گہتے قربان ہوئی
روپ چیند دا ویکہہ کے جاگ لدہی ہیر گہول گہتی سرگردان
اونغلوچہ بیٹھکے کری گلان جوبن وچہ قربان گمان ہوئے
وارثشاہ نہ تہانو دم مارنیدی چار چشم دی حد ون گہمسان ہوئی
تسان جیہان پیاریان ایہ لازم آئی گئے سسافران پاکنی
اسان بڑا آسہرا کہیا ئی اٹہہ جاونا این ہنیا نوالئی نے
ہفین گال گذہی تہہ جوڑی بہتہ لا نہین تینون رہائی
اسین سنتان گران تے پیر بکڑان تینون گہولیا کوڑا سار یائی
وارثشاہ شریک ہے کون وسدا جس دا ہنی کم سوار یائی
عاشق بہور فقیر تی ناگ کالی باجہ منتر دون مول نہ کیلئی نے
تیری پلنگ دا رنگ نہ روپ گیا نامگر شو ہدیان نال کہیلئی نے
وارثشاہ بن کاردون ذبح کرہی بولی نال زبان رسیلئی نے
کسی ہان ستی گہرون کڈہیا این جسو اسطی پہیر یان ہا پونہ این
کون جیہڑا کیون پچہی مہر والی جسواسطی تون پچہوتا ونہ این
تیری وارنے وارنی جو کہنی ہان منگو ابلیدا چار لاونہ این

سنگو بابلیداتی توں چاک ہیرا بہ فند لگی جیتوں لاونداین
وارث شاہ چو ہیاک جے توین جو بین سیسے بہلیجاین جھڑیاں گاونداین

کلام رانجھا

تساں جیہی معشوق جی ہوون راضے سنگو بنیاندی دہار وچہ چارنے
میناں تیریاندی اسین چاک رہی جرین جیو سنی توین ساریٔ نے
کتہو نگل گیجی نت نال تساں کوئی ہیہڑ وچار وچاریٔ نے
گل گہت جنجال کنگال ارین جا ترنجنی وڑین کواریٔ نے

جواب ہیر

ہتھہ بدھ کھڑی رہاں غلام تیری سنی ترنجناں نال سہیلیاں دی
ہوسن نت بہارتی رنگ گوڑھی وچہ بیلیاں دی نال ہیلیاں دی
سانوں رہنی چاک بلا دتا بہلگئی پیار بیلیاں دے
دمین وچہ بازار دی کریں سوجان رلتین کہیڈساں وچہ حویلیاں دے
نال ندہیاں کھنگی چرکہڑی نوں تساں بیٹھنا توچہ بہیند اہیری
اسیں اگئے رلائکے وچہ وڑی ساڈی کوئی نہ لیگا سا ہیری

کلام رانجھا

دکھی دکھی وہر توں کپڈھدیں سانوں ٹھگی سول غمار ہیری
اساں نال جے توڑ نباہوئی این سچا دیہ کہاں قول قرار ہیری

قسم کھاون ہیر

مینوں بابلی دی قسم رانجھیا وے مراں جی تہ تہیں گہہ موڑ ان
تیری باجہ طعام حرام مینوں تدہ باجہ نہ کسی نال الگ جوڑاں
خواجہ خضر تی بیٹھکے قسم کہادی تہیوں اسو رجی بر بیندی رت نچوڑ ان
گوہڑی ہوگی مٹی پرانی جاوں تیری باجہ جی گونت میں ہو رلوڑ ان

جواب رانجھا

جیتا معاطے پوندے تنج جائیں عشق جانا کہڑا دو ہیلڑے ئے
سچہ اکھنا این ہینی اکھہ مینوں اہو سچہ تے جھوٹھہ دا ویلڑے ئے
دہشت عشق دی رہی جی کونوں برہے ساگ تے پیپ جوسیلڑا ئی
ایتھوں جہیڈ ایمان جے سنجائیں انت روز قیامت توں سیلڑا ئی
تاب عشق دی جہلنی کھڑی او کھی عشق گوروتی جال سب جیلڑ نی
وارث شاہ دی اس تہ ہوی پوری ہیر ملے تاں کم سو سیلڑا ئی

کلام ہیر

تیری نام توں ہیر قربان کیتی مال جیو تیری او توں واسیا ئی
پاساجان وسیس میں لالا بازی تساں جبائی اساں ہریائی
رانجھا جسو دیو چہ یقین کرکے بہر جو چلی پاس سدہار یا ئی
اگی بینبھنی ہوگی ہیر چلی کول رانجھیوں جا کھلار یائی
ہیر اکھدی جا لگی بابلا دی تیری نام توں گھول گھمائیاں میں
جس اپنے راجدی حکم اندر صندل بار دیوچہ کہدائیاں میں
لاساں پیڈیاں بانگی باخ کالی ہینگاں شوقدیاں بنگاہیاں میں
ہیر جان ہالی جوین ڈھول رانجھا ماہی مہیند ا ڈھونڈیاں نیں

احوال رانجھا

باپ پنکی پچہد اکون ہوند اایہ مندڑا کت سر کار دا ای
ہتہ لالیاں پنڈتی داغ مہیند اایہ مہیں دے تہیں در کار دا ای
سگہڑ چتر تے عقل دا کوٹ نڈہا مہیں بہت سمہا لگی چار دا ئے
ہکی نال پیار دی ہونگ دیکی سوہ ٹسنگ تے مول نہ مار دا ئے
نال اپنا جان کے سانبہ لیاوی کوئی کم نہ کری دکار دا ئے
وسے نور اللہ دا سو کہڑی تے پیار بے رحیار دا ای
نالی صورت دہیت ملوک دہتی نال بہت ہی عقل وچار دا ئے
وارث جنہاں نوں ہور نہ تاہنگ کوئی کم تہناں دی آپ سوار دا ئے
کنہڑی چوہدری مابت کون دا توں کیہا تعلقہ سو رداکوٹ پینی
کیکوں رزق نے آن او داس کیتا ایہنوں کہڑی پیڑ دے داوت نی

فوجدار وانگوں کر کی کوچ دمامان جوڑیں ہار نقاریدی چوٹ دینے
پت تخت ہزارے دا چودھریدا رانجھا ذات جب اصیل ہے جے
متھا ایس دا چمکدا نور بھریا سخی جیوندا ایہیں بخیل ہے جے
جیکر وچہ عقدمہ جاہی نال عقلدی کرے سبیل ہے جے
کہی ڈوگراں جٹاندی نیا تو جانی ہیر یوچہ دلاوری لائیاں نے
کس گلتوں اوٹھکے رس آیا لڑیا کاہنوں نال بھرجائیاں دی
لائی ہونگی معاملہ دس دیندا انصف ہوبھائی بدی ہیر پاندی
مہر مہر دی دار دیوا وندا ئے ہنڈ پاوندا وچہ کجھیر پاندی
سیاں جوانا بندا ابھلا ہے چاک رانجھا جتھے نت ٹوہی لکھ چھیڑ پائیدی
سانوں رب نے آن ملا دتا ایہ تماں یار رکھاں وچہ دہیر پاندی
تیرا اکھناں لساں منظور کیتا ہمیں ڈے سمجھا لگی سار یاں نے
رلا کر ہی ناہیں وچہ گنڈ پاندی ایس کدی ناہیں مہیں چار یاں نے
پاس مانودی تڑہری گلگیستی ہی بہین داآگی چھیڑیا مین
سنجاں نت سنگور ولے وچہ بیلی ماہے سگھرہے آن سہیڑیا مین
فیر سیر رانجھیٹے دی کول آئے ہوئی بہت ادین دلاسڑے ہیتے
بس کھیڈ رانجھیا جال عمر اگذر آوسی دودہ دی کاسڑے ہیتے
جھیں پیہڑ دی جہلدی وچہ دلبر آپ ہو بہین اک پاسڑی تے
بیلی ربدا نام لیجا دڑیا ہو نا دھب دی ہال طہیر سیاں
بچہ کہاہ چوری چو مجہ پوری جیو وچہ نہ ہو دلگیر سیاں
تساں ترہٹیاں کلمہاں تر دا سہری تسیں ہو وو دستگیر سیاں
ہنوں ہیر دا عشق ہے بہیر بخشو اس ربدی تسیں اسیر سیاں

گہناں جٹا بندا ایو تر کوں کوئی کبھہری عملدی اہنوں ترورت دینے
اوہدا بور را اکھیہ تے نین نخے بڑی سوہنی السیدی ڈیل ہے جے
گل سوہنی ہیر پید یوچہ کردا کہوج لائے تے نیاتو وکیل ہی جے
وارث جہگڑا پاندی ایہ تاں الکھیہ لاہی سارا جگد یوچہ وکیل ہے جے
پار جہیر کرجا بندا کدہ دسیوں لڑیا کاسنوں نال ایہہ پاندی
وارث شاہ دانہ ایہ بیت دسدا کہوں جہیڈیا مال گائیاں دی
داہوں کدہ کی کنہ ہی تے یار لائی ستھوں کدہ دیندا کہوج جہیڑیا مری
سہار ہی ہسنی نوں سانہہ لیا دی اکہیں وچہ رکھی ڈانگ دہیر مندی
وچہ مالدی رہی خبردار کہلا بہلواں جیوں وچہ دلبر پاندی
وارث شاہ ایہ بہت ہشیار رہی اکہیں سیٹ دہیں ہیر وانگ پائدی
خبردار رہی مہیں وچہ کہلا بیلی وچہ مصیبتاں ہیار یاں نے
نت کہیڈ رجہی کہڑ ماں جاں ہمیں ہوں نیڈ دیوچہ خواریاں نے
نت پنڈ ڈیوچہ پکار پوندی ایہ جہگڑا اچا نہیڑیا مین
ماڈی کرم جاگی ساڈی منگو اندی سا ڈھیل جہیڑ اکہیڑیا مین
مکھن کہنڈ پراوٹی کہاہ سیاں ہیں پیہڑ دے ربدی آسرے تے
ہیر آکہیا رب رزاق تیرا سیاں جاہین نہ لوکاندی ہاسڑے تے
وارث رہنی کم بنادتا پر عمر ہے نقش پتاسڑی تے
اودہی نکساعت رجوع آن ہوئی ملے راہ جاندی پنج پیریاں
رب کاج سوار سی آپ تیری کوئی تدہ نہ ہووسی بہیڑ سیاں
چھانوں نیں رکہدی ہیشکی شوق سیتی سدلاوندا وانگ فقیر سیاں
ہیر بخشی درگاہ ہیں ترہ تاہیں سانوں یاد کریں پوہی بہیڑ سیاں

وارث شاہ پنجان پیران بخش دتی خادم ہو گئی جٹے ہیر سیان

خواجہ خضر تے شکر گنج باز گوہری ملتانہ ذکریا پیر نوری — ہور سید جلال بخاری پاسی تے لعل شہباز بہشت نوری

طرہ خضر رومال شکر گنج بخشیا مندرا دتا سی لعل شہباز حوری — خنجر سید جلال بخاری دتا کھونڈی ذکریے پیر نے بکھوری

تینوں ہیر بہوی کریں یاد جتھے نہیں جاناں اساں تیتوں ٹک دوری — وارث شاہ ساتوں جدوں یاد کریں اسیں آ وانگی جیہد ترت حضوری

ہیر چا ہتھا کھنڈ کھیر مکھن بیٹے رانجھے تے ترت لیا وندی — تیری دا ٹلی جوہ مین بہال تکے رو رو اپنا حال سوناوندی

ڈھونڈہ بہالکی جوہ سب جہن بیلا ترت پاس رانجھیٹے دی آوندی — ہتھیں آپنے رانجھے نوں ہیر جٹی چوری مہر دنبال کھواندی

خدمتگاری پیار دنبال کردی ادب ناک نہ مول بھلاوندی — وارث شاہ جو حال احوال سارا کل پڑتنی کھول وکھاوندی

شرع وچہ قول منظور رناں رانجھا ہیر نوں اگہ سوناوندے — مکر رندی جیہڈا نہ مکر کوئی رب وچہ قرآن فرماوندے

مرشد جن تے رنڈا اجہ شیطان جیہڑا افترا مکر پڑھاوندے — رناں بیچیاں نوں کرن چاچھوٹھہ مرد آندی وچہ سماوندے

رناں شندیاں بوستیاں ہنگیاں ندا اعتبار نے قول لیاوندے — وارث شاہ جی قول تے دین بہرا پت مہر دا چاک سدا وندے

ہیر کہندی رناں نوں نندنا ہیں رن جیہڑی ایہو جیہی بالدی — رن جیہڈی نہ ہٹہ ہی کسی کرناں رن ہال تے ملک نہ بہالدی

لیلاں مجنوندی تنو چہ دئیہ سوہنی سوہنی آپنے آپنوں گالدی — زلیخا جیہہ سرداریاں ہوئی عاجز جھگی پاکی ہتھہ سمبہالدی

پی ساہوری ساوکا دین چہیا ہر دم کرن تے دولتاں پالدی — سسی ہو شہید وچہ تھلاں ہوئی شیریں بہیے اوسدنا الکدی

ولی غوث تا پیر رناں بہین ہوئی پیدا جوا بہبہ لے آدمو نالدی — دل رندی جیہڈی نہ مرد کردا وارث شاہ نوں خبر اکالدی

الہدیع نبی ہر حق سیاں متاں آپناں دیاں قرار مینوں — تیری بندی ہاں تیجری جان میری گھر وچ ہٹ بارا مینوں

میتھوں بہیلیاں ہو باہنی سب گلاں تیری درد دے بس نے کار مینوں — تیری دامن لگی رہاں سیاں جوین جاناں این پار اوتار مینوں

تیر نام داراتدن ذکر ہی جی دیہ مہر دنبال دیدار مینوں — آپ کنشان نے جو سوگ لکھی توں تاں دلوں نہ سول وسار مینوں

تیری نال ہے قول نباہونا ہی بہانویں جنت دی بھانویں نار مینوں — ہن جھوندی لکھہ سوڑ ساں میں وارث شاہ دی نال قرار مینوں

بہتاں جو ر بداکٹکے ہیر جٹی ہر وقت رانجھیٹیڈی آوندیسی — کرکے قسم سوگند تے قول سچا مڑکے گھرانہ بول اوہ ہاوندیسی

کتنی تمن جیہڈ یا ہیر جٹی سئیں رانجھیوں ترت پوچھاندیسی — لوئی شہر مدی لا کے سنی سیاں نال شوقدی گلی لگاوندیسی

خلق دیکھکے ادسدی چال پہیری پچھی اگلاں موہنہ وچہ پاوندیسی — وارث شاہ وچہ دوزخاں سازنگی ہر بی عملاں نوں شرع فرماوندیسی

نشر ہوئی ایہ گلو چہ جھنگ ساری ہیر دہشتی چاک دے نال ہوئی
گھر آئی جان رانجھیتوں وداع ہو کے ماں آکھدی کرن حیا کوئی
مار دھکڑی کرن گے اوہ تیری جو چاک باپ سلطان تے لگا ہے
مر جاہ رانجھیٹے توں ڈاریئے نی تمجاہ آکھی ہیرے لگ جائے
سن ملکی انبرمسی ہیر بی نے مرجان رانجھیٹے توں نال نسان
عاشقہوی جو عشق دے بوجھ ثابت جیکر رب میلے انہاں نال مسلمان
ملکی آکھدی ہیر مسی اتنی نے گلاں جیہڑا ایہ ہیر ماں داد یاں نے
ہن پچھاسی کنڈی اوگ بہجے واہ واہ ایہ قسمتاں ساڈیاں نے
چوری ٹن توں اوہنگی کسیو بلی ہیر رانجھیندی لے پس آوندی
رہناں قول قرار تی تساں ثابت نال چاکری آکھ سوناوندی
کید ونگا جیہڑا چاچا ہیر سندا اودا طور رادس اوندا ہی
چوچک ملکیتوں راندن بت دیندا ٹھنڈی ہار کی ہنین سمجھاوندا ہے
رگ وچہ سینار خوار ساری ماہی جھیندا اصول نہ بہاوندا ہے
کید وڈھونڈدا آکھوج نوں پہری بہوندا بس جو ریدی ملیوں آوندی
ہیر کول اہین رانجھاہی مہیٹا تنگ کیدو دے تیز ہو جاوندی
رانجھا آکھدا او فقیر سائیں بنا ڈی طبع سوہنی دس آوندی
کیدو سہلیاں تو نیاں ماگلو چہ وانگ فقر دی رنگ وٹاوندی
ایتھی خیر دیوین آگے ملک تینوں کیدوا ایہ سوال سوناوندی
رانجھا دیکھکی صورت اوسدی نوں مہر ماگی نال ملاوندی
ہیر آکھدی ہیر اجیند ماں اج جا ہتین لاؤندا ہیرین بجھاوندا ہے
ایہ برا نجیل بہ ہبل فاسق کوئی اینوں نیلا نہ بہاوندا ہے

بیلی وچہ جدی یار ہنڈاوندی ہو نہہ توں شرم حیا دی لاہ لوئے
مینوں ساڈیا لوکاں دیاں طعنیانی رُبی لیکیہ ساڈی نوں گھر ہوئے
اڈاری جیخر ہاری نے ہر ساڈری وچہ تین خاک پائی
وارث شاہ سمجھاوندی ہیر تائیں کیوں چاکدی نال پریت لائے
بہاوی وڈہ کی ڈکری کرن ہیری ونج کربلا ہو شہید مرسان
وارث شاہ جی جیوندی مر اگے ہین لیلاں مجنوندی نال میں جاریساں
کتن تمسند اہنین جا تینوں اساں پکیاں نے تساں کہا دیاں نے
وارث شاہ نہ چھپیاں لگدیاں نے سالوں ایہ جو ہیر ماں لاؤ دیاں بہی
کسی وقت بیوقت بی ہیر جیسی جیہناں جو ریدا اکٹ لیجا وندی ہی
وارث شاہ میاں جیہڑا قول کیتوا دہو گلساں نوں بہلے بہاوندے ہے
داو تکدا کھڑا او ڈیگدا ہے وانگ سو ہیاں ہیر تائیں پاوندا ہے
ٹھنڈی نال رانجھی بہری وچہ بیلی کیدو سر و سر پاکر لاوندا ہے
مقصود رایا میاں وارث جیہڑا گلنوں نت چھپاوندا ہے
مگر لگ کے ہیر دی اوہٹہ بڑا جس راہ رانجھیٹڈی جاوندی ہی
کیدو یا سوال آ دینگی چوری جلدون ہیر ندیول جاوندی ہی
وارث شاہ رانجھیٹی نوں ہیر جیسی ہر نعمتاں روز کھواوندی ہے
اسین بیلکھ دنے ہار حیران کیتی آ سوال خدایدا پاوندا ہے
رانجھی رگ بہرکے چوری چاردتی لیکی ترت اوہ پنڈ ول آوندا ہے
رانجھی بچھیا ہیر نوں ایہ لنگا ہیری کون فقیر کس تھاں نو دے
تیوین مرد وچہ رانجھیا پائی ہارہی ماتواں دسیاں نوں ہار دیکھیاں
دو وی تھا نو شیطان ایہ جگ اندر بہائی مرد ایہ برا سدا دیکھیاں

انہوں ذرہ توں خبر نہ یاد ناسی لکھہ وار سوال ہی یاد وندے
وارثشاہ میاں عجوبیں چھپکے نے گھر اوپر دن لون چالاوندے
ہیر آکھدی رانجھیا برا کیتو تیں آن چھپناسی ٹہر اگی تے
خبر لیندا سی چہپانوں اوہتہ بہنا اوہتہ وگیا کنڈ ولاگی تے
ہیر مگر نٹھی جا گھرم کیتا اوہنوں نال آواز بلاگی تے
ہیر آکھیا رانجھیا برا کیتو ساڈا کم سی نال ویرایاندی
لی سر انہوں ایہ وچھوڑ دیندا اہنگ گھتدا وچہ گور مایاندی
ملی راہ وچہ ڈور کی جاہندی پہلے نال غریبدی جہیٹیاسو
سر ون لاہ ٹوپی گھوں لاہ سیلی ملکوں چاگی زمین تے سٹیاسو
لکیند ولنگیاں نوں پکڑکے چور وانگوں مار مارکی تے چاپہیٹیاسو
ہیر ڈٹا کی آکھسا جاہ میاں چاچا چوری دے نیجے جیونا لوڑنا این
ہتھہ پیرتی بہنہ ٹنگا دیساں ٹرا کیاں نال کے جوڑنا این
اڈہی ڈال ہے اڈہی کہوہ لئی حن ہسیلکے پرہی لیٹاوندے
نہیں چوچلکیوں کوئی مت دیندا نڈہی ہار کی نہیں سمجھاوندے
جیسو یلڑی مہر نے چاک رکھیا اوسویلڑی نوں پچھتاوندے
چوچک آکھدا کوڑیاں کرن گلاں ہیر کھیڈدی نال سہیلیاں دے
ایہ چنن جہاں اگر لگا فقر جاندی ہو نال سہیلیاں دی
نہیں چوہڑ ٹیڈا ایت تاں ہووی سید گہوڑی ہون نامیں بیت دیلیاں
نا توں ہیر دی تے لوک کرن جھلی تیری ملکنی دہی خراب ہی نے
شمس الدین قاضی نت کہی مسلی شوخ دہی دا ویاہ صواب ہی نے
تیری دہی دا منہ ہی ٹکماندا دیکھو چاک جو پہری نواب ہی نے

دنی رہدی نام نے چاچوری کوئی بہت مجذوب سدا دیندی
وارثشاہ میاں ویکھہ پچھہ ٹنگا شیطاندیاں گلاں جگاوندے
میاں نہیں سان جاندا اچنو کا خیر سنگیا سو میہنوں آئیکر تے
تیرڑی جاندا سی جاہل نڈہی نے جاپچھہ لی گل بناگی تے
وارثشاہ میاں اہنوں گھیمی دوتن اڈیاں ہکوچہ لاگی تے
ساڈی کہو جنوں تک کے گری جھلی دنی رات ہی چہ ریا یاں
بابل انہڑی جاہلی بہہ کرسی تے آکھسی نال بھرجاباندی
تیرڑی آگی سہنی وانگ گجی آکھیں روہ دا تیر ملٹیاسو
فیر زمین تے ماریا نال غصہ دہوبی پٹڑی تے کھیس چہیٹیاسو
وارثشاہ فرشتیاں عرش دیاں نیں شیطانوں زمین تے سٹیاسو
نہیں مار کی جند گوار دیساں مینوں کسی نہ ہٹکنا ہوڑنا این
چوری دیہ کہیاں نال چیا آئے کاہ اساندیاں نال الجھوڑنا این
کہیاں من دی نہیں سو سول ہیرا چوری ٹہیوں کہول دکھیاوندی
چاک نال اکلڑی جائی بیلے اج کل کوئی لیک لاوندا ہی
وارثہیر نوں نہیں سمجھاوندے اتی چاکنوں نہیں ہٹاوندے
پینگاں پاگی سیاندیاں جھوٹے ترنجن جوڑ دی وچہ جو ٹلیاندے
کدی نال مداریاں ہینگ گھوٹے کدی جابھی نال جیلیاں دے
وارثشاہ فقیر نہ ہون ہرگز پوتر جٹاں تے موچیاں تیلیاں دے
اسیں ہاسیاں ہیوپیاں لجہ سویاں ساڈا اندروں جیو کباب ہی نے
چاک نال اکلیاں پھرن بیلی ہویا مائیاں دہروں جواب ہی نے
وارثشاہ موہنہ ادگلاں لوگ کہتن دہی ملکی دنی بچہ عرقاب ہی نے

کیدو اکھدا دہی ویاہ ملکی دہروئی ربدی سن لے ڈائنی نی
ویکھہ دہی دی لاڈکی دند کھیڈین انت جہور سین رن قصائنی نے
غصہ نال ملکے تپ لال ہوئی جہب دوڑ توں شہی ہائنی نے
کھڑ دہنی سوہنی باہر ہوئی نے تشتند ہی یار دی ڈائنی نے
ہیر اکھدی آکھی ہشگیتی نے جہات پی انبڑی ہیر ہی نے
دہی جوبن جی کسیدی رہی ہودی جیب کیتڑی چا بنیڑ ہی نے
دہی جوان جی نکلی گہروں باہر لگی وس تاں کہوہ نجہیڑ ہی نے
نیڑی ویر سلطان نوں خبر ہودی فکر کری اوہ تیری ہنگا وہندا
تک وڈہ کی کوڑمان گالیائی ہوما فائدہ لاڈلہ اوہندا
اددہشی لاہ لئی سب گہنے کیا فائدہ گہنیاں بابہ وہندا
مائی رب نے چاک گھر گہلیاسی تیرے ہون نصیب جے دہیرن خنگے
جیہڑی رب کیتی کم ہو رہی سانوں ماں کہوں عیب دی وی نیگے
نہیں چھیڑ ہی ربدیاں پوریاں نوں جہناں کیڑی خاک دبوچہ رنگے
ملکی اکھدی چوچکا بنی اوکہی سانوں ہیر دیاں مہنیاں خوار کیتا
دیکھہ لجہ سیالاں دی لاہ ستی نڈہی ہیر نے چاکنوں یار کیتا
کڈہ چاکنوں کہوہ لئی مہیں سبہی اساں چاک تہیں جیو بیزار کیتا
جہب ویاہ کر دہی نوں کڈہ دیسوں سانوں ڈٹھہی ایس ملامتیں کیتا
چوچک آکھدا ملکی جھد بیوں گل گہتے کاہ نہ ماریو وے
ایہ دہی نہ دوگہری بوڑیائی دہن رودڑکی ہار نہ واڑیو وے
راتیں آکھی رانجہنی مہیں ڈہوپایاں چوچک سیال ستھی اوتی
بہائی چہد مہیں جا وہٹہ گہرن تیرا طور یرا دس آیائے

اکی مار کی وڈہ کی کرین ہیری سر بہن جراہنی نے
اکی بہنکی بہوڑی جا گہتو لنب وانگ پرولیندی آہنی نے
سد لیا توں ہیر نوں ڈھونڈ کی تے مینوں ماں سدیندی ڈائنی نے
وارثشاہ وانگوں کیتی ڈب ہومیں گھر آئی سیا پیندی نائنی نے
مینوں ڈو گہری کہوہ وچہ جا بوڑاں کل پیٹھو چہی ہیر ہی نے
مینوں بڈا اوماد آ جا گیائی تیری واسطی منس سہیڑ ہی نے
وارث جیوندی ہون جی ہین بہائی چاک جوڑ آنا سہیر ڈہی نے
چوچک بابدی رہنوں لیک لایا کیا فائدہ مائیاں تا وہندا
راتیں چاکنوں چا جواب دیساں نہیں شوق ہی مہیں چرا وہندا
وارثشاہ میاں اس جہوبڑ گیدا جیو ہوماہی لنگ کہٹا وہندا
ایہو جہی جی آدمی تہہ آون سارا ملک ہے رہتوں دعا منگے
کل سانیاں ملکنوں سٹ دتی تیغ مہرماں عشق نکروڑنگی
جنہاں عشق دی حالی سہرین چاہی وارثشاہ کسی تہیں ہر منگے
طعنہ دین شریک تے لوک سارے چوطرفوں خوار سیال کیتا
جان میں سٹ دتی الگوں ڈن لگے لہ لاہ کی جسم نوں جار کیتا
اکی دہی نوں چا کہڑی ڈوب کریئی جانو رضا جس گنہگار کیتا
وارثشاہ نوں ہیر خوار کیتا نہیں تاں صاحب سردار کیتا
گہوڑتی زہر دی گہول نہ دتو ہی اوہ اج صواب تیار ہوئی
وارثشاہ خدائی دا خوف کیتا قارون وانگ نہ زمیں نگہار یوے
سنیں رانجہی نوں ملیں بلایا سارا شہر برا کہن آیا ہے
سیالو کہو بہائی ساڈی کم نامیں جاہ او ڈہیر صدیرن آیا ہے

ہٹھی نال سانوں ہٹھ کیتا اتی منیاں بہت کا بیانے
اسان سانہہ نہ کہیا ایہ ٹھٹھا دہیاں چاپنا نہیں نبھانے
ولو بسط اللہ الرزق لعبادہ رج کہا کی ستیاں جابیانے
الا علی اللہ رزقہا ایہ سے سانہہ ہمیں گہر ابیان سنے
رہیا ست کہوندی اوتون لاہ بھورا جہیڈ چلیا سب سنگو ارسیان
دل جایا دیس تے ملک اوتون لاہ اودہی بہا بید ابولیا یار سیان
تیری دہی نوں ہمیں کے جانی ہان تینوں آوندی نظر بہار سیان
سنگو مگر تیری سبھو آوندا ہی ہمیں آپنیان مہر جی تار سیان
ہمیں چاردیان برس گذر گئی باران جرا ہیتو اندر ستار سیان
تیری دہی رہی تیری گھر بیٹھی چار لعنت دالیاگی چار سیان
وارث شاہ سیان پوری ناہ

ہمیں چرن نہ باجہ رانجھیٹر مدہی ماہی ہور سبھی جہکھ مار رہی
سیال بکر ہمتیسار تے ہو گھمان گر لگ کے کھو لیان چار رہی
ماہی چاک تراہیا چایا ایس گل اوتی بہت خوشی ہونے
ہمیں ہون خراب وچہ پیلیاندی گو لاوس کھے بسو بسی ہونے
ملکے گل سونا وندی چوچکینوں لوک بہت دیندی مدد عا سیان
حق کہوئی چا جواب دتا ہمیں جہیڈ کے گہر انہوں جاسیان
جوین جانسین لترین لیا اوسنوں اکھیں ہیر دا ہو خیر خواہ سیان
چوچک اکھیا جاہ منا اوسنوں دیاہ نیک تے ہمیں جرا لیئے
سادی دہی داکو جہ نہ لاہ لیندا سب ہتھ ٹکور کرا دلیئے
ملکے جا ہیر نوں جہ بجھیدی ہی ماہیر آدیہ ساد یان بہایان نالے

سانوں مینا الیس دا آیا ہی ہٹھی نال جہان نے تایانے
التقوسن سوزی الیہم وارث شاہ ایہ دہروں فرمایائی
کلوا واشربوا ولا تسرفوا نہیں مستیاں کرنیاں آئیان نے
گہتوں بچن انہان شتشند یانوں جنہان کہیا دیان دودہ ملایانے
جیہا چورنوں دمار دا کہرک پنجی جہیڈ ٹردائی سنہ دا یار دیان
تیریان کھو لیان چوبراندی لن سبھی کہری کٹیا سنون کائی یار سیان
مینوں مہیندی کجہ بردا ہمیں نڈہی پی سی ایس رہار سیان
گہت پون چرایان ہاسا ندیان صحی کیتا ہون کون کرار سیان
وہی کہتر یدی ہی کہتریتی لیکھیا گیا ہی ہو ہیار سیان
ہٹ بہری بہگتی نوں سانبھلیو کدہ جہیڈیو تنگ کرار سیان
پیا پچہون آیا سی پرتی بار سیان

کائی کہس جائی کائی ڈوبجائی کائی شینہہ لٹی کائی پار رہی
وارثشاہ چوچک پچھونا وندائی سنگو ماہ چہڑی لسین ہار رہی
ربا وسنوں رزق ہی دین ہارا کوئی اوسدی رب نسین ہونے
وارثشاہ اولاد نہ مال رسی جسد اخن کہتا اوہ تی دو کہی ہونے
باران برس مہیں اوسجاریانتی نہیں کیتو سو جون پچرا سیان
بیرین لگ کے جاسنا اوسنوں آہ فقر دی ربی بچا سیان
وارث شاہ فقیر نے چپ کیتی اہدی چپ پے دیک لوہار سیان
جدوں ہیر ڈولی بار لور دیجی رس ہوہی جواب تان چادیئی
وارث شاہ اسی جٹ سد اکھوئی جہکا فن تیہے اک الڑیئے
سادی ہیر دہی خبر ہی کتی اڑیو کدہر مار گیا پچہو تانیا ندا

وڈہ ہیر کوڑی اونہوں سد دیئی رنگ دہودی پگنلیدیان باو پائیا
سر پٹی صفا کر ہور ہیا جیہا بالکا موشیان باو یان وا
ملکی آکہدی اڑیون جے نال چوچک کوی سخن نہ جیوتی لاونا این
چہڑ مالدی نال ہین گہول گہتے مال سابنہ راتین گہر آونہ این
کوڑی گلدی تیری تون رس ہیے تومین دسنون آکہ سناونہ این
تیری نام تون ہیر قربان ہوی منگو سابنہ کے چار لیاونہ این

رانجہا آکہدا ہیر نون مانو تیری سانون فیر مڑ راندی جہڑ کی
کیا جانی اوہنہ کس کہڑی ہیسی اجی ویاہ دی بات تے لمبڑی ہی
رانجہا ہیڑی مانو دی لگ آکہے جہیڑ مجہیان گہر انہون آوندا ہے
ہیر ستواندا اگر کہول جہنیان ویکہو رزق رانجہیٹی دا آوندا ہے
رانجہا ہیر دونوین ہوی آن حاضر اگون پیر ہن ایہ فرماوندا ہے
بچا دوہان نے ربنون یاد کرنا نہین عشقنون یہنا لاونا این
اٹہہ پہر خدا ایدی یاد اندر رتسان ذکر تے خیر کماونا این
رانجہا ہیر دو وین ہسن بہت خوشی تہو تعلید نال پڑاونا این
ہیر وت کی ہلیون گہر ین آئے مانباپ قاضی سد لیاوندے نے
بچہ ہیر تینون اسین رت دیندی مٹہی نال زبان سمجہاوندے نے
چرخہ ڈاہ کی اپنے گہر ین بہی سگہڑ کاڑ کی جیو پرچاوندے نے
نیوین نظر حیا دی نال رہی متینون سب سیانی فرماوندے نے
شرم ماپیاندیان دہیان کیجے اجکل لاگے گہر آوندے نے
اہتی ویاہ دی سب سامان ہوی کہیڑی پی بناونا وندے نے
ہیر آکہدے بابلا عملیان تون نہین عمل ہٹایا جاسیان

رانجہا بولیا سہترون ہین اگڑا یہ پیا بہر دار نہتہا ویان دا
وارثشاہ جیون چور نون ملی وا ہرا وہی ساہ لیندا مار یاونا
کیہا پوتران ماپیان لڑن ہوندا تسان کہشنا تی اسان کہاونا این
تومین چوبکی دودہ جماونا این تومین ہیر دا پلنگ وچہاونہ این
تیری نام تون ہیر قربان ہوی نالی گہور نا تی نالی کہاونا این
منگو چہیڑ کے جہلو چہ سیان وارث شاسان تخت ہزار ینون جاونہ این
سیان ہنلی اوسدی آکہنیون تیری ہیر سیالدی انبڑی ہی
وارث شاہ ایس عشقدی وبج دچون کسی پلی نہ بدہڑی ڈبڑی ہی
منگو واڑ دتا وچہ جہناں گڑیدی آپ نہانگی رب دہاوندا ہے
پنجان پیراں دی آمدن ترت ہوی ہتہ بنہ سلام کراوندا ہی
وارثشاہ میان تہان دوہان تامین پیر نابی نال ملاوندا ہے

سوال رانجھا

رانجہا ہیر تیری تون ہیر دامین ایس عشق اکہاڑا پاونہ این
تومانون یہنا جگنی لاونا این ایس عشق تہین نسر نہ جاونا این
وارثشاہ پنجان پیران حکم کیتا بچہ عشقنون لاہ ڈولا ونا این
دونوین آپ بہٹی اتے وچہ قاضی تے سامہنی ہیر بہاوندے نے
چاک چوبران نال نہ گل کیجے ایہ محنتی کہیڑی تہانو دی نے
لال چرخا ڈاہ کی چہوپ پاہی کہے سوہنی گیت جہناوندے نی
چوچک سیال ہو رین ہیر جانی این سردارتی بجگراوندی نی
باہر پہرن نہ سوہندا کواریان نین شاندار ایہ جیب جہناوندے نے
وارث شاہ سیان جند روز اندر کیہڑی جوڑ کی جنج لیاوندی نی
جیہڑیان عادتان وادیان جان ناہین رانجہے چاکنون ہٹانہ جاندیان

شیشہ چتھری رہن نہ رزق باجھوں جیہڑے نال رزق کمار میاں
ہور سب گلاں منظور کیتیاں اک چاکتوں ناہ ہٹا میتوں
ہور سبھ سبلی منظور کیتی اک رانجھی توں ہٹایا نہ جا میتوں
اس مسئلہ دی روگدی گل ایتھیں سرجاتی ایہ نہ جا میاں
ایہی وڈہ لوڑکی کھوہ جندیاں توں گل گہہ دے کے دو نجھڑی لوڑ ہی نے
ایہدا اتر نال چاڑ ہدہ پاڑ دسدی اکھیا ندیو چہ پورہی سنے
ہنی کشتی بندیاں سمجھ مائی درد لگی جو اس وجود ہی نے
رانجھی نال ہے قولقرار میرا قولوں پھر اتے ہوواں مردود ہی نے
میاں رانجھیوں جیہدان نہ سول ای مجھ تنوچہ جان موجود ہی نے
دعوی نال خدائیدی تہہد اسی ہیے بندگی پرنزودہی سنے
قاضی اکھیا چہ جڑہی ناہ مڑی کہیا کسی سندی سول ہٹیان
سوہنی وچہ دریادی ڈب موئی جدوں لگوس عشقدی سول اسیان
سسی تہلاں وچہ شہید ہوئی جان کیتوسو عشق قبول سیان
ہنیں مڑ ایتھیں قول ہاندی ہتھیں بھادین دے نصیحتاں لکھواری
جیہڑی لکھی قضا سو ہنیں مڑ دی کون جمیا میڈا اہوں ہاری
ہیر بیٹیاں ندی جاجدا کردی جدوں غصیانتی ماپی آوندنیے
سیتے جام جلالی تے روہڑدتی کئی ڈوم ڈماڈدی پی گاوندے
جدوں قہرتی آوندی باپ ظالم نہ بیٹیاں جوہری پاوندیاں
الیس کم تہیں جیکر نہ مڑیں تیری کیاڑیوں جیبھہ کدہاوندنی
جہناں بیٹیاں ماریاں روز قیامت سر تہناندی بڑا گناہ میاں
کمی مانوتی مایدی اسان منے گل لوڑاتی مونہ گہاہ میاں

داغ اتے سار دا الہی ناہیں داغ عشقدا ایہی ہنیں جامیان
جتھی قلم تقدیر دی وگ چلی کون جھادی مٹا میتوں
میاں آپ اللہ ایہیں سنگ لیا چاک بخشیا آپ خدا میاں
وارث شاہ میاں جوہیں گنجسر دا باراں برس مڑ ہنیں جا میاں
سر موہنہ ہنیں سونال مرہانیاندی ڈہوی کھڑلتاں نال توڑہی نے
وارث چاکتوں ایہ نہ مڑی سولی اسین رہے ہتھیر ڑا ہوڑہی نے
جہناں کلاندا توں ہیں نام لیندی اہنیں گلیں نہ کجھ بہبود ہی نے
ہیر کھوہ کی رانجھیتوں دین گھڑیں سنی قاضیدی تو خوشنود ہی نے
وچہ دوزخاں مانگی سار یانی اوہ تاں کافر ایہہ یہود ہی نے
جہناں قول تے دہرم ایمان ڈوبی وارثشاہ وچہ حشر نابود ہی نے
ایس مرن تے لک ہی بنہ لیا سولی سار نہ دقبول میاں
رود اوڈہ کی ڈکری روہڑدتا ایس عشقدی اڈید ہمول میاں
وارثشاہ جی جان گواہ دتی کرن عشقدا حرف قبول میاں
مسلہ جاسونار توں اونہاں تاہیں جہیڑیاں سندیاں نی تیری گلواری
وارثشاہ میاں ہن عاصیانتی فضل رب دی ماجہ کون کرگی کاری
سر وڈہ کی ہین وچہ روہڑ دیندی ماس کالکتے بلی کہاوندے
اوہ اولاد جیہڑی کہی نہ لگی ماپی اوسنوں مار مکاوندنی
جس وقت ایس موہنہوں اکھیدی اوسے وقت ہی ماس کاوندنے
وارثشاہ جی ماریئی بدان ناہیں ذمی حون نہ دیونی آوندنی
ملن کہانیاں تہناں بہار کر کی جیکوں مارنا جے توں ہیں کہاہ میاں
اک چاکدی گل نہ کر دسولی جدا ہیر دی نال نباہ میاں

قول ہیر

جیکر خوشی جہانڈی جانہوؤ ڈھور رانجھے نوں ہیر دیاہ میان وارث عشق دی معاملہ چک لئی رب بہاؤ تے تور چڑھا میان

سلطان بہاہی آیا ہیر سند اآکھی ما نوں نوں دے نوں تار امان اسان فیرجی باہر ڈھیائی پہیران السیدی ہوں تلوار امان

ہیری اکھیان تیری ناہ بیٹھی ستان اسنوں جان بتین ہار امان چاک وڑی ناہین ساڈی وچہ وہڑی نہیں ڈکر ہی کراگی جار امان

جی تان دہی نہ حکموچہ رکھیائی سبہ ساڑ ستان گھر بار امان وارثشاہ جیکر دہی بری ہووہی رو ہڑدیی سمندر وبار امان

جواب ہیر

اکھین لگیان مڑن نہ ویر ہیری ببیبا وارگہتی لمبہار یاوے وہن پئی دریا نہ کدی مڑدی وڈی لاڑہی زر زاریانوی

لہو کیونکر نکلی نہین بہاہی جہتی لگیان تیز کٹاریانوی سردتیان ہاجہ نہ عشق لکے ایہ نہین سوکھالیان یاریانوی

لگی دست اکوار نہ بند کیچن وید لکھدی وید گیان ساریانوی وارث شاہ میان بہائی ورجدیوں دیکھہ عشقنی نابین خواریانوی

کلام قاضی

قاضی اکھدا خوف خدایدا کر ماپے ضد چڑہی جا مارینگی تیری کیا ڈیون جند کدہا سٹن ماری شرمدی خون گدارینگی

جسوقت دتا اسان جا فتوی اوسیوقت ہی مار او تارینگی اسدیان ذرہ نہ اکھیان ہون نیوین وانگیاز اندی اکھیان مارینگی

وارث شاہ توں چھڈ بریائیاں نوں نہیں اگ دیوچہ جا ساڑینگی

آمدن کھیڑیاں در قاضی

قاضی ہی جواب ایہ او ٹھہ رڑیا کھڑی بونا ہین کا رہی مار دینی کو مان باپ قاضی سبہ زور لاون ہینہ کمراہدی لوہڑی مار دینی

جہب اسنوں کیتے پرنا، دیہو دیکہو کم اس ہون گوار نیدی اہدا منتر نہ ہا ما جاوندائی بیٹھے بیشک وانگ شقدار نیدی

مانو کہی اند ہیر اسددا ہے دیکھو یری چالی اس یار نیدی وارثشاہ سبہی اٹھہ گہر ین گئی سخن سُنسُن خون گدار نیدی

شنیدن رانجھا احوال

کوڑی سبھکی ہیر دی بات ساری رانجھے یار نوں جا سُنایاسو ہیری ہیر نوں لوک حوار کردی جا اگ بریمدی لایاسو

رانجھا سنکے بہت دلگیر ہویا ہیر سدنے دی نیت چایاسو وارث شاہ دریاوچہ نہاکی تے شبد دکلی جا وجایاسو

بادردوں رانجھا پیراں

پنجان پیر انہوں رانجھے نیں یاد کیتا جدوں ہیر سینھوڑا اکھیائی ماباپ قاضی سبہہ گرد ہوئی گلہ ساریاندا اسان جھلیائی

پنجاں پیراں آگی ہتھ جوڑ کھڑا اینہ روندیاں سول نہ ٹھلیائی بچہ کون مصیبتاں پیش آیاں وچوں جیو ساڈا ترت ہلیائی

ہیری ہیر نوں دیر حیران کیتا قاضی ہاں تے باپ پٹھلیائی مدد کرو خدایدا واسطہ جی ہیرا عشق خراب ہو چلیاسے

نیچ بیر شتاب ہو آن بہونی جدوں رانجھے دا جیوڑا ہلیائی اسان وچہ مراقبہ جا، دتہا نیرا عشق میدان کر لیائی

بہت پیار دلاسڑی نال پیراں ستین رانجھے دا جیو تسیلیائی ہیری ہیر دی مدت میاں رانجھا مخدوم جہانیاں گھلیائی

دوتن سدسنا کی ونجلی دی ساڈا کاؤنی تے چت چلیائی وارث شاہ اگی جٹ گاوندائی ویکھو راگ سنکے جیو ٹلیائی

سرود کرن رانجھے دا اگے پیران

شوق نال وجا کی ونجلی نوں پنجاں پیراں اگے گھرا گا وندا ئے
کدی وہرتی کانہہ دی بشن پدے کدی ماجھ پہاڑ دی لا وندا ئے

کدی ڈھول تے مارون چھوہ دیندا کدی بوبناں چا رلا وندا ئے
ملکی نال جلالی دی خوب گاوین وچہ جھوڑ دی کلے الا وندا ئے

کدی سوہنی تے مہینوال والی نال شوق دی سد سونا وندا ئے
کدی دہرتیاں نال کبت گاوین کدی سوہلی نال رلا وندا ئے

سارنگ نال تلنگ شہانیاں دی راگ سوہنی دا بہو با وندا ئے
سورٹھ گوجریاں پوربی للت بھیرو دیپک راگدی فیل وجا وندا ئے

ٹوڑی سیگھ ملہار تے گوند دہناں سر بحیت ہی نال رلا وندا ئے
مالسری تے پرجدا راگ بولی تے مالوا وچہ وجا وندا ئے

گدا راتی بہاگرا راگ مارو نالی کانہڑ دی سر لا وندا ئے
بھیرو نال پلاسیاں بھیم بولی تے خنگلا چا سونا وندا ئے

کلیاں دیناں ٹہسن بولی نٹ راگدی ذیل تما وندا ئے
بروا نال پہاڑ جھجوٹیاں دی ہوری نال آسا کھڑ کا وندا ئے

بولی رام کلی تے بسنت ہنڈول مدہ لوندیماں سراں لاؤ ندا ئے
پلاسی نال تلانیاں دہناسری کے وارثشاہ نوں کھڑا سونا وندا ئے

خوش ہونا پیران دا برانجھے

رضی ہو بخشان پیراں حکم کیتا بچہ منگلی دعا جو سنگنی ہے
اج ہیر جیہی مینوں بخش اٹھو رنگن شوق دے نال میں رنگنی ہے

مینوں کرو ملنگ بہوت لاؤ بچہ اوہ بی تیری منگنی ہے
نہ سوین نہ چہیڑا اودہ نال جاوین گھرما بیاندی بہنیں بگنی ہے

جیہے نال رلی تیہے ہو جائی ننکان نال لی اوہ بی ننگی ہے
وارث رانجھنی تے مہربان ہوکے پیراں آکھیا ایہ سکنی ہے

دعا پیران

رانجھی پیر انہوں بہت خوشحال کیتا دعا دیتا نی جا بتیرے کر
تیری سبھہ مقصود ہوری حاصل مدد ہوگئی پنجپیر تیرے

جا گونج توں وچہ سنگوار بیٹھا بخش لئے ہی سبھہ تقصیر تیری
وارثشاہ پیراں کاملاں نی کرچھدیہی نیک تدبیر تیری

سوال رانجھے

رانجھا پوچھدا آکی نانی نے دسیں عشق چنگا کہڑی ذات دا نے
سٹھا پھل بہشت دی سیویاں دا ہور نہیں سٹھا کسی تہاں نو دانے

ہنگجنت جیہی نظر آوندیہی دسیں نام خدایدا واسطانے
وارثشاہ پچھانکے دسجا میں عشق چنگا سی کیہڑی ذات دا ئے

جواب دادن پیران

ایہوین عشق غذا آکھیا ریاندا اکی تلیں دا کہڑا امنو ہرا ئے
جیہڑا کچہ سی عشق جولاسیاندا رانجھی رسیا لو مارتی تہو ہرا ئے

چڑ ہیا عشق ہجانی نوں کیچہ وانگان بہنیں ماتھہ لیندا چنگا گوہرا ئے
نر ہیا عشق یکبیارا یالینی دا شیخ زادیاندا زور وزور ا ئے

سحب عشق درد وسنی دا دڑیا ڈوبنی دی گے تج جائی
نیڑی ذیکھدا عشق نہ کنجر یاندی اگی سوہنی دا کہڑا جال بائے

بہاری ہو جوان عشق ماہتا بیاندا وچہ جنگ ڈیدا اکہت گہر جائے
عشق داتری وادہوان جو ہڑیاندا اگی خوجنہ دا کہڑا جال بائے

سولی چڑہیا سی عشق جو جوگیاندا جہنوں قہر سیا لاندی رات آئے
چلہ چڑیاسی عشق کمگراںیاندا صقلے کریندا ایہری ملوا جائے

انگ بھجدے عشق کلمالیندا ابیہتہ بہوریدی بیلی چہوک لائے
چڑہیا ونجرتی عشق ہے بیر بندیا یا زنگر بندا ہٹ رتی چہال آئے

زیور سوہنی نے منشیاں ندی تے بزاز ناہندا زنگار رنگ سائے
صاف عشق ہے راجنہ دلیلہ دا گھم وٹیا ہندا بجھی وانگ بہائے
راگ سندر بولدا کھیوڑی دا اگی ہیٹنی دا کھڑا گیت گائی
نفع سنگدا عشق دلالنی دا اگی کھڑا اسولن دا سول لائے
دہرت سنگدا عشق دہڑ وائیا ہندا لگی کھڑا ایستین دا الفسجائی
گتران کیہاں کرد ادرزیندا اگی گنڈیا ہندا کھڑا کندہ لائے
مالا پھیر داعشق پروہندیندا اگی نہٹے دا اوندا اسانگ لائے
عشق ساہنسیاں ساں گھنت کالی آگے کھی پروہنیدا اڈھار آئے
چھیپ بیا عشق کی کشمیر یندا اگی اودھسنی دے پردی قیدائے
چھٹا پیراندا عشق پھرہار وانگوں ہا، ہا، دھانیاں ڈنڈیائے
ٹھوٹو بکڑیا عشق سر لسینیدی جھمیار نیدی نال انجہ پائے
گھسا گھس ہے مار دا اگڑیا ہندا اگی ہوریندا کھڑا رو کھہ پائے
تارکشنیا ہندا بیا ہی کرہلا ایویں جویں گھت ہم سرکارائے
سینتی سنہ سی عشق صرافنی دا جھتی مہر محمد شاہ لائے
کونج وانگ کورلائی سپاہنیدا جھناں کونت پردیس خبر کائے
حکم کرتا عشق بروالیا ہندا سنجی جا لیندا جھتی ویر پائے
چڑھیا کھنب تے عشق جے دھوبناں دا کھڑا پٹڑا ہندی اُو دی
ٹلی وانگ ہے بہرگ ہوچیا ہندی مہی دب کھنیر مڑی کھچائے
کلی ٹھوکراں عشق ترکھانیاں دا اگی ہاتکن دا کھڑا اشکجائی
چڑھیا عشق قندہار رنگلانیا ہندا اگی کھلا بیٹھا ہیندا کرائے
ترنیسی سہتہ سہیلی دا عشق تہمار لی اگدیناں نال اک کائی

پیرزادیاں دا عشق سر بن ہو ہاہستا نیا ہندا پچھادی جائے
کھلا عشقتوں ویکھہ بیہار نا ہندا تی پشورماں دا پردیو چہ بہائے
لا گھہا پایا ہی عشق ونجاریاں دی تے مہانیاں ہندا بہر عشق لائے
وضو سادیا عشق سیدزادیا ہندا اگی کھڑا ارائیں دا ہیلچائے
کوٹھڑی مار داعشق منہاریاں ہندا چوڑی کریندا کرینیں سر کائے
لوچی وانگ ہے عشق کھتریاں دا اگی بھمنی دا کھڑا کھیر کھائے
اوسیا یا وندا عشق ستو ہنیدا اگی کھڑا دہر ولیندا بجرخ کھائے
لس بہناں ہے عشق لبانیاں توں آگے کھی پیر پوہجی دا ہتوبی بہائی
بوبو کیتی ہی عشق سرجبنیدی آگے گوجریدی سے بیلی بہانجہ پائے
رنگ رتا سی عشق لیلار ناں دا ٹھیکے گرنیدی مٹھی سی جٹ لائی
بکرلیں ڈہنگی عشق مہر یاندی اگے سنگ آوندا دانگ جائے
لتھا پار سمندروں سمیاں دا ماری ہٹیاں تے کھڑا اٹھہ لائے
پر ماریا عشق چار جبنیاں دا جیہر اترا دہاں کو دماں کھائے
چڑھیا اوٹھہ تی عشق بلوچیاں دا ماری پاسے تی پہری سانگ لائی
بدل وانگ ہے گجی بہرانیا ہندا کول بیٹھیاندی بیا کن کھائی
پاڑ وانگ ہے عشق کمونیاں دا ایویں لیس جو ماہندی دال بہائے
آگی عشقتوں ویکھہ قصائیاں دا یاری لائگی ایسنوں ڈوڈہ کھائے
تاڑی تورڑواں عشق سنیاریاں دا اوتوں صافتی اندروں کھوٹ دہائے
عشق اودستر لو انگ سے نائیاں دا ملواہیندا اپیہا سی سرلائے
سانگ پہر لیسی عشق مہر یٹیاندی اگی کھڑا م فرنگدا تیغ جائے
پڑگیا عشق سلیشیاں دا کھڑا اوجہ سیداندی تنبو لائے

گھڑی رات رہندی گھر سر جائے رانجھا چھیڑ مہیں بال گالایندا
دینہہ ہووے دوپہر تاں آوے رانجھا اتی اودھرن ہیر آوندے
اوہ تی آ دریا جھاندیتی رل ہو اکٹھی نہاوندے
اوہ ونجلی نال سرود کردا اوہ نال سہیلیاں گاوندے
کائی چھمڑی لکنوں شکبوری کائی مکھ نوں ہتھ چھپاوندی اے
کائی آکھدی ہیا ہیا وی تیری مجھ کٹی کُٹنا جاوندی
کائی آکھدی اڈی ہور رانجھیا وی مار باہولی یار نوں دیاوندی
کتی تاریاں ترن جوا کر کی اک نول نس رو ہڑ دی آوندی
اک بین تے کاز جیر انگ کجو سرخابتے کونج بن آوندی
اک ڈھینگ بنے اک بنے بگلا اک سنکھہ جل کاڈی آوندی
اک لودھر ہوکی کڑک آوے اک ہو سینسار سر لاوندی
ہیر تری چو طرف ہی رانجھنی دی ہوری مچھلی بن بن آوندی
ادس تخت ہزار یدی ڈھنبر سوین زنگ بگدیاں چالیاں پاوندی

کیدو آکھدا ملکی ہیڑ ہی نے تیری دہی بڑا چیر چایا ای
ماں باپ قاضی بہہ ہار تھکی اس اک تے جیونہ لایا ئے
جنگ گھٹ رہی جہاں ہٹ رہی انت ہتھ رہی مینوں تا بیائے
سیتیں دیو رہی ہیر سیئو رہی دل ہیڑ ہی لوہڑ آئیائے
ملکے آکھدی سدتوں ہیر تائیں جب ہو توں ودلیا نا یاوے
ہیدن گئے سو نہ ونجلی گھر دن نکل نماشام ہی ہنسن آیاوے
چھکر ڈدم نے فتو کلال دوڑی بیلا چوہڑا تے چندی چاک سیاز
تیری ماں تیری تے دوبہت غصہ جاوں نہ رسی جو چاک رانکہ

وارث آپنی کار وچہ چار رجھن لوہا فیر نہ ویکھدی نا ماں دا
ایہہ مہین لیا بہا وندا ئی اوہ نال سہیلیاں لیا وندیے
نالی نہا نودی ستے نالی کرن خوشی وزرات ایہ کھیڈ وچھاوندیے
کائی زلف نچوڑدی رانجھنی تے کائی آن گلی نال لاوندیے
کائی پیر ماں ہکھکی بہجہ جاندی مگر ہوی تاں ٹسیاں لاوندی
کائی مامڑیدی خربوزیاں نوں کوڑی بجبکی چا بناوندیے
مردی تاریاں ترن جوا کرکے اک چھال کہڑدی لاوندی
اک شرط بدہی ٹبی مار جائی تے پتالدی ہیٹے لیاوندیے
اک وانگ لگوسیاں سنکھہ گدہن اک اوڈٹ وانگ بلاوندی
اک اوگت بولدی ٹٹیہری ہو اگ کلکلا ہو دیکھا وندیے
الکدی پلپینا ہو تمن مشک وانگر اوہ پہو کاوندیے
آپ بنے مچھلی نال چادراندی سیتیں رانجھی نوں کرل بناوندیے
وارث شاہ جیٹی ناز نیاز کرکی نت یار دا جی پرچاوندیے

جانی تیرتے جا کدہی نال گھلدہی ایس ملک ڈا رہتہ گوایا نے
مونہہ گھٹ رہی وال ہٹ رہی لنگ جٹ رہی ٹکایائی
رہنڈیاں پٹ رہی تیج لکھٹ رہی انت ایہہ ہٹ وہی عیب چایائی
وارث شاہ میاں سنیتے معاملہ نوں لنگی پرچہ نے چاجگایائے
الفو سوچیا سو جماں دا گیا دی ڈنڈ دا چھیا مجھہ توں بہایاوے
وارث شاہ میاں ایہی ہیر تائیں مہر منگواندی گھر ین آیا اوی
جا کی ہیر اگے دہم گھتیائی بچہ کہی اوڈ ابیا خاک میاں
رانجھا جاہ تیری سر آ بنی نال آکھدی ہا ربی چاک میاں بن

طوطی باغ اوجاڑ دی ہیو یاندی تے بہاہ لیاوندی کاگ مریان
سیالاں فکر کیتا بڑی مار سندا اگنی اپنوں بہت چالاک سیان
ہیر ماں نوں آن سلام کیتا ماں آکھدی آ وا تھیں نی رنے
بڑ بولئے گولئے پچھیائے کھنڈ ڈبئے تے گلبہیر ہینی رنے
توں اکا مکی سارئی لوہڑ دا لنگ کھڑوں گے نال سہیلئی رنے
ساہناں نال رہیں دن رات کھیندی اینیں ٹلین کیتیئی وہڑ مرنے
ایس کم تھیں باز جی ناہ آویں تیری شامت آوسی گھر تگرنے
گند ابہت ملوک سو نہ جہو پڑیدا ایڈا جھوہٹہ پہار کیوں توں لئی اہرنے
شعلہ نال گلاب تیار کیتا وچہ پیاز کیوں جھوہٹہ دا گھولنی اہرنے
ان سنیاں چا سونایائی ہوئی ناگ دانگوں لس گھولنی اہرنے
سٹری لیکھیا سادُٹی لجہ ہئی ساہنوں ڈہٹی ہینی دنواں ہی لیک لگے
اسیں سنعکر رہیں ہاں مرٹی ناہیں تینوں کسی فقیر دی کہی وگے
ہاں لس کر گالیاں دینا ہیں گالیں دتیاں بدسراب آوے
لیجاہ میں ہیر اپٹری نوں کوئی غضب تے سولدا تا آوے
کیدو انگی آکھدا ایتہ تاہیں او میہنوں کوں جپکا مت دیسیا او
ایہ نت دا پیار نہ جائی خالی بیجہ گڈوا ناپاس نہ جاسیا او
اگر گ ودسیک ہی لنگیاندی کرت گہن پنج فتلکیسیا وے
کسی روز نوں ملک مشہور ہوسی چوری یاری جو عیب کواریاں نوں
دی رات خراب وچہ بیلیاندی رانجھی نال ہی نت دنہاریاں نوں
جدن دچاک اودہال لیجاگ نہی تدوں جھوٹ سیاں نال زبانیاں نوں
قصہ ہیر نوں جا سہیلیاں نے ترت گند لوچہ سونایا اے

چلھی سیالاں لاندی اج نہ اگ گہتی سارا گوڑ ماں بہت غمناک سیان
وارثشاہ مثیم دی ہار نی نوں جوڑی جھنب اوندی دہاک سیان
گولہ دگجی اردہکینی مالزادی غصہ ماریی زہر دئی زیریی نے
اوہد لاگنی ٹوہی کرنسی نی جہل جیدرئی جہائی جہیرئی نے
ہن اگہینی ہوں لجاوساہتوں مہر راجھیدی نال دیی مہر ہی نے
اجرات تینوں مجو داہ ڈدبان تیری عیت سا اوندی بھیرئی نے
وارثشاہ جدوں کیبر دہٹری ہوسی وکہن نیل ڈالدان اٹی لہر نے
اماں چاک بیلی ہے پینگہہ جہوٹان کہی غیب دے طوطی بولینی ہیں
گداں کسی دہی نہیں چورا آندی دانے ہوٹکی غیب گیوں بولینی اہن
وارث شاہ گناہ کی انسان کیتا ایڈی عنیدی گوجراں گیہ دولنی اہن
نت کریں تو ہرنت کریں ہاریی کریں لجنینڈنی مٹی مہنگے
وارثشاہ ایہ دوہ تی کہند کہاندی ہاری بہٹکدی گئی جی ہوگئے
تینوں بری ہی نیت بہت بردہیاں ہاریاں ودرا پاپ آوہی
وارث شاہ نہ مڑانگی راجھینی لوتن بہاونیں ہاندی ہادا بابہ اودی
ہیں ہوبیاں تے نال سیال سٹی اجکل وگار کریسیا اوی
سہنوں ہار سیالانی گل مالی بہران جہڈ بہیر ابہہ بہیسیا اوی
وارث شاہ ایہ لجہ شتسند رائی آکہیں ہیٹ ہی نبے جلیسیا وے
جنہاں ہاں ہی بخنی کدنیدی لکہی کوں رناں ہر ماریا نوں نوں
اوس یاپہلا دوڈاٹھکیائی کم بہوبچیا بہت خوار یانوں
وارثشاہ میاں جنہاں لائیانی سوی جاندی ہاریاں دار یانوں
تینوں مہنا چاکدا دی کیدوا دس پڑبہی چہ شور مچایائی

ڈھول وانگ حرام شیطان دی چھوڑ نکا وچہ بازار دی لاپیائی
گرچھڈنی ایس دینال ایہی سنے دیس جو کتیہڑا آپائیائے
رلو ملو کہاں تسیں سہیلیو نی لنگی پچھہ دی پیچ سواریئے نے
اینوین مار کی چلیئی پریہی اندر چلو حال تے حال پکاریئے نے
ہیر آکھیا وار کی پہلے اندر گل ہار پستہ ہونہ گھٹ سٹو
لنگون بجھ گھیسنگی ہاپ چھیئے کسی ٹوٹر مدیو وچہ ست سٹو
نال جوتیاندی کر وخوب جھاڑ النگ پیر آئے سب جھٹ گھتو
سیان نال رلکی ہیر ستا کیتا کہند پھٹ کی گلیان ملیان نے
تہتیں پکڑ کانیا نوانگ شاہ پر ہان غصہ کہیا کی ساریان چلیان نے
گھار گھیرن ہتہیار چھوون لوپن دہمکان دہائیں جہڑ نون مہلکیاں چلیان نے
گل پاکی سہیلیان لاہ لوپی بجھ خنبڈیان سنگہیون گھوٹیان نے
جہنجھوڑ کے تورکی ہاڑ لا نگر دہڑا دھڑ ہی مارکی کوٹیان نے
وارث شاہ میاں پٹی ہاڑ لانگر ایہ برا اکتھڑا کہتیا نے

اک ہار لتان دوٹی ہار جھمک تریجی نال جپا گئیان ہار دیئے
کوہی پٹ داہڑی ڈبر وچہ دیندی کوئی نکا وچہ گڈ ا گڈ دیئے
ہاڑ چونیان سو تہنان کوڑ تیان نے جک ودہ کے چیکدا چور وانگون
نشا ہوکار داماں جوین وچہ کوٹمان دوا نے چوکئیان ہیرن لاہور وانگون
اوہ پہاٹکی کٹ چکچور کیتا سیانین لا لگی ہاسنی دماٹیان نے
جھگے ساڑکی بہانڈری بھن ساری لگرکتیان جا بچہائیان نے
کی لگ گیاندی کرتوت دستاں گلاں اکہتیں اک سوائیان نے
کیدو لنتہری بہڑی خسن دہندی کوکی لاہور دی تے فریاد میان

ایہ گل جی جاوسی اج خالی تون ہیر کیون نام سدائیائے
وارث شاہ او پراہدیان ہن نا مین لگے رچھہ معاملہ چائیائے
مار کنگی کڈہن ہاچھیاندی اینوین جان ہتین جاگداریئے نے
وارثشاہ سہیلیان آکھدیان نی ایہ چال تون سکھہ لے ڈاریئے نے
لیکی کنگی کڈہن ہاچھیاندی دہرا دہڑ ہی مارکی کٹ سٹو
ماری السینون لا گئی اگ جھگی ساڑ ہالکی چیز سب لٹ گھتو
وارث شاہ میاں داہڑی پٹ ہر یاجو کوی وال دستی ہتھ ہوپٹ گھتو
کیدو آن وڑیا جدون ہیلے اندر خبران ترت دی ہیر تے گھلیا نے
کیدو کہیر چیون گڈ ہا گھمار پگڑی لاہ سہیلیان پکڑ بتہلیان نے
وارثشاہ ودوان لوہار پنیدی دہمکان نال اجوین ہو مین پلیان نے
بہن ودور تے لنگی چہرن لٹین روہڑ وچہ کہرلدی سوٹیانی
موچہان پٹ گی تے نال وال کالے ما ہارکی تے چا سوٹیا نے

کوئی لات وٹہ جسیٹی دہیم تہر کوئی پکڑ کے دہون مڑہ مار دیئے
چور ماریدا وہکن چلو ساد ہو وارث شاہ ایہ ضبط بہر کار دیئے
دی ہیرن پروار جیون جہند دوا لے گرد پالان باندیاں ہون وانگون
وارثشاہ انگیاریان بہکہدیان نے ایدی ہر پٹ جی جہند چکور وانگون
ہتہیں بال مواتری کاہ کانی ٹڑی بہانٹر بال لے آئیان نی
جل ہاڑکی ساڑکی فتح پانی لگیان ہیر نون ملن وہائیان نے
فوجاں شاہ دیان وار تمار ستہر اٹر فیر لاہور تی آئیان نے
مینون مارکی ہیر چور کیتا پہنچو بہڈ دیلو دیو کہان داد میان

فقیر جان کریان ٹہکر یانتوں ہونہ لائقی جا وگار دی ہو — سٹی سٹی ہان ایدا اوپرا ہ پیندا دھیاں سد کی ربی یار دی ہو

ایہ لچہ شسندڑا اسینن کوڑیان اجی بچہ تی جہوٹہ نتار دی ہو — پرس ہونگی ہندیان نال گہلدا تسین گل کے چا نہار دی ہو

پہلے ماردا نال پیار کردا تسین دی پیار سوار دی ہو — وارث شاہ میان مردسدا جہوٹی رنان سجیان بچہ پیار دی ہو

کیدو باہوڑی تے فریاد کیتی دمبیا نوالیو کرو نیانو میان — ہیر اہٹ لپسا ریدا الٹ لیا کول وکہیدا پنڈ گرانو میان

ہیر ابہنگ افیم تے پوست سڑیا ہور بغمتان دا کیا مانو سیانا — ہیری تسا ندی نال نہ سانجہ کائی پن بکرٹی ہنڈ دی کہانو

وارث شاہ میان ہڈی نال لپٹ گہرمی گہرے والوان پن نال سیان

پنجان کیدو نوں اکہیا صبر کر توں تمنوں یار یاں جہکہہ یار یانی — ہا ہای فقیر تے قہر ہو یا کوئی بتائی جون گذاریا نے

بہت دی دلاسڑا لوبچہ اکہین کیدو لنگیندوں ٹہگگی وہاریانے — سہہ لرکیان نون جہڑک جہنبہ دکی کول کیدو دے کوڑ لپساریانے

کیدو اکہیا دہیاندیول ہوگی دیکہو دین ایمان نکہاریانی — وارث اندہ رجہہ تی ہیدا دگری جہوٹہ دی دلاسڑا ساریانے

جو چک اکہیا اکہین وکہال منوں سندی لاہ شان ٹہڈی ٹنڈیاں دیکر — اکی دیان تراہ مین ترت ناہی سادی وسن تہانوںہی گنڈیاندی

سر دہیان جہکگی الکہہ لاہان لسین سہہ نہ رہی ہان ٹنڈیاندی — کیدو اکہیا ویکہہ پیراونان ہان ہیلا بان گہڑی انہان لنڈیاندی

اس ہیر دے پر جہیدی پلنگ لسیان سیلی ولشان جاگدیان جنڈیاندے — اکہین وچکی فیرجی ناہ مار وتدون جانبسان ہا دو بنڈیاندی

وارث شاہ میان اہتی کہیڈیوندی دیکہو نہ ہیاندی آئے سنڈیاندی

کیدو پہر توں لی جواب ٹریا مڑ ہیونکد اہیر تے ایا ئے — اپڈا قہر کتینو نال شہدیاندی تیری جہوتی پہر نہ آیا ئے

سب رخت تی مال متاع میرا وچہ جہگیدی چا جلایا ئے — ہیر اکہیا کیدو نوں مش تیری چا چا اپنان پہیر یا ایا ئے

اک پچکی کسی نہ اب کہادی پہر وانہ شہتوت نہ لا یا ئے — جہیا بچی وار تا وڈہ لپی حرف وچہ حدیثدی آیا لے

لولی جہوٹہ نہ چیلیاں کری غیبت راہ فقر دیوچہ نہ ایا ئے — پنجہ تت ماری سو فقیر ہوئی ناہین گدہی نے گودڑا پایا ئے

شاہی دو نو جہاندا فقر آہا نبے وچہ حدیث فرمایا ئے — الفقر فخری والفقر منی حق فقر دی کول جو ایا ئے

لولاک لما خلقت الافلاک شان جنہدی فقر تی ایا ئے — جیہتوں مگر پوین گلین وچہ دوزخ تینوں اکہہ کیہان کس ٹہایا ئے

ہیر آکہدی قول اہ حق انہان جہیڑی مردسیدان صفا دی نے — دہین روزہ تی رات نوں کرن جاگن وچہ بندگی رہن خداندی نے

ہر ہر دمدی نال اللہ اکہن اوہ جیوندی جگتوں تار دی نے — جنہان حرص ہوا ہدے وچہ جالی اوہ آدمی کسی نہ کار دی نے

تیری جیہی ہکی لکھ پھرن خوار مجل تان وچہ سینار دی نے
وارث شاہ فقیر بن گئی جہیڑی وچہ روز قیامت ہار دی نے

کیہا آکھیا جیو تدبیر کرکے وچہ جوہ دی جا لگی کہیڈ دینی
ہیر آکھیاں ڈہیانوں کون ہار دی پنڈ کون ساڈی خون ہیڈ دینے

چہیں تک کے جنگلی وچہ بیٹھا ایہ ویکھ کاری اوس دی ہیڈ دینی
وارث شاہ پرایاں جھگیانوں اگ لاکیدو ہوری سیکدی نی

ڈہی ہوہی آ ہیر تے جہاہ ویلا بوہ لا مگہہ گنیتا وچہ کہنواندی
ہویا جہاہ ویلا مددن وچہ بیلی پہیری آن بے پسی پتراندی

یونان ہنہ کی، رانجہیدی ہتہ ملیا ڈہیراں لگے رتی جیواندی
بیلا لالو ہی لال پکار داسی کیدو ہو رہیا وانگ کہنواندی

جدوں لال کچور ہیوں کہیڈ سیاں سبہی گہر و گہری لوہتہ چلیاں نے
پری وچہ کیدو آن بگاری چلو ویکھ لو گلاں اولیاں نے

رانجہا ہیر نیاڈری ہو سوتی کہنداں ندیدیاں ہیں نے ملیاں نے
ہی ویکھکی دو ہاں اکلیاں نوں ٹنگاں نیگی دیاں تیز ہو چلیاں نے

پری وچہ بیعزتی گھوی چوبہ وچہ کلیجہ دی چسکدے نے
بیتر مرے ہیٹ لی سری چڑہ مداہلی آدمی دے جان ڈسکدے نے

چوچک کہوڑیتی ترت سوار ہویا ہتہ سانگ جیوں بجلی لسکدی ہے
سنب گھوڑیہی دی کاڑہی کاڑوچن ہیر سندیاں رانجہو توں کہسکدی ہے

اوہتہ رانجہیا بابل آوندائی نالی گل کردی نالی پسکدی ہے
مینوں چہڈ سہیلیاں نس گیاں مگر نال لے ہو بے رسکدی ہے

میں فقیر نہ آکساں کدی ایتہی بخشو مینوں تسیں ہی دسکدی ہے
وارث شاہ جیوں سورجی ہیٹھ بہنی ساہ گہٹ جاندی اینہیں کہسکدی ہے

پہر دیکھگی دوہاں اکلیاں نوں غصہ کہا لگی ہویا بےرت وناں ان
یارو ویکھو بکہار خدائی دائی بیلے وچہ اکلیاں جان رناں ان

اکھیں ہیوں یاں رکہکے تہر کجلی کچھ مارگی چوریدا ایہاں اجہناں ان
چوچک آکھیا رکھ توں جمع خاطر تیری سوٹیاں دی نال لنگ بہناں سن

مہیں چہیڈ بابی جاہ اوہتہ گہرین اوہدی کہانیدی خبر کسی لیتے
بہتا فقیر نہ کسی لیا وہ نہ این ایدوں پچہلی بابلا ہو بیتے

مست ہو بکی پہر بیہوش کہلا جوبن گیے ابدالنی ہینگ پیتی
رکھتی السینوں جہب دیاہ دیئی ایہو پہر جیؤدی وچہ سیتی

جدوں رانجہنا جا لگی جاک لگا ہیں سانبیاں جو چکسیالدیانے
لوکاں تخت ہزار یوچہ آن کیہا کوماں اوس لگے بڈیاں ہالدیانے

بہایاں رانجہی دیاں سیالانوں ایہ لکہیا ذاتاں مجم فزاندی جالدیانے
موجو چوہدریدا لپت چاک لاتوا ایہ قدرتاں ذوالجلال دیاں نے

ساہنوں پرس آیا تیسیں ہوڑ گہلو اہنوں واہراں راتدن بہالدیانے
جنہاں بہومیں توں اوہتکے رس آیا کیاریاں نیاں بناں پن اس لالدیانے

ساہنوں ڈہیاں سجیاں لے دانے اتی ماںیاں پچہلی سالدیانے
ساہنوں گہڑی نہ وسری ویر بیار اروون بہایان ایسیدی نالدیانے

ساڈی آکھیا جی تسیں گہلدیہو ایہاں خوبیاں نکھصالدیانے
مہیں کنگ نوں دیکی کہسک جاسی ساڈا انہیں دتہ پہر وبہالدیانے

ایہ صورتاں ہٹک جو ویکھدے تو
وارث شاہ فقیر دی نال ویاہ نے

اساں ڈھیڈ ونوں چا پہینوال کیتا کدی تور ناتی ہنیں تور یاے ۔ کدی ہاں نہ وتیں تے پہیر ہوبخی شیشہ چور ہوپا کس جوڑیا کی

گنگا ہڈیاں مردیاں ہنیں گیاں گیا وقت نہ کسینی موڑیاے ۔ ہہوں جہوری واہری ہنیں مڑدی وارث چہنداتی ہنیں جہوڑیاے

ہی توں سوہنی ہوگی پوین سوکن اسیں اک تواک چڑ ہندیاں نی ۔ رب جاندا ای بہا عمر ساری اسیں ایس مجبوریاں بندیاں نی

اوہ اساں دنیال ہی جندبن دا اسیں کہتیاں نال ہندیاں نی ۔ اوہ مار دا گالیاں دسانوں اسیں پیر مرجوکنی ہندیاں نی

جسو ملیریدا اساہتوں رُس گیا اسیں ہجر در تدیاں رونڈیاں نی ۔ جیتوں اسیدی کہیڑیوں گئی ہوئی ساری عمر لادنہ ہندیاں نی

اسیں بہت لاچار خوار ہوئیاں رانجہا نظر آوی اسیں جہنیدیاں نی ۔ اہدی تہانو غلام ہور لیو ساہتوں ممنوں لجساندیاں ہندیاں نی

رانجہی لال باجہوں اسیں خوار ہویاں کونجاں ڈار تہیں اسیں وچہنیاں نی ۔ جوگی ہو کانوں بنگی گرن چیلی اسیں اسیدی عشقدی منیاں نی

وارث شاہ رانجہی اگے بہتہ جوڑ ے تیری پریمدی اگنی ہبنیاں نی

جو چکسیاں توں لکہکی نالجوری ہیر سیالنی کی بیتیت ہی نے ۔ ساڈی خیر ہی چاہوندی خیر تیری جہیڑ خط دی لکہندی ریت ہی نے

ہور رانجہنے بات جو لکہیا جی ایہ گل بری انانیت ہی نے ۔ رکہاں وچہ قرآندی چا اوسنوں قسم کہیا کی وچہ سیت ہی نے

تسیں گمر گیوں ایسدے اوہتہ پیاں اہدی اساندنیال پریت ہی نے ۔ اساں چاتر نجنہ وچہ ہنیاں سانوں گوونہ ایسدا گیت ہی نے

دہیں جہیر مہین وڈی چہل ہیلے ایس سندر یدی اہیا ریت ہی نے ۔ راتیں اللہ اللہ نوں یاد کردا وارث شاہ دینال سیت ہی نے

نی میں گہول گہتے اودہی کہیر ہتوں باپو دودہ جوڑ اہدا قوت ہی نے ۔ الا اللہ دیاں جلیاں باوندائی ذکر حی تے لایموت ہی نے

ہنیں بہابیاں تے کرتوت کائی سبہی نوں ہو مضبوط ہی نے ۔ جدن تساںتی سنی گالیاں دیندیاں سو ایہتہا اوتنی داکوئی ہی نے

ماریا تساندیاں گالیاں مہنیاں دا ایہ تاں ہک کے ہوتا بوت ہی نے ۔ سونپ پیر نوں جہلوچہ جہیڑی ہاں اہدی بدہ خضر تے لوط ہی نے

جسو قت آوی مینوں جند جہڑدا رانجہا دسدا ونگ ملکوت ہی نے ۔ وارث شاہ پہراں وہدی مگرلگی اجرتیک اوہ رہیا اچھوت ہی نے

ساڈا ماللسی سوتیرا ہو گیا دزہ وچہناں پر اخدا یاندا ۔ توں جنیا تی تومیں پالیا نی نا ایہ باپدا تی نا ایہ مایا ندا

شاہو کار ہو بیٹھی این مار ہتی کہوہ لیائی مالنوں سیا مایندا ۔ گنڈا تہہ آئیا تساں گنڈیاندی اندہی جو ہی تہو ہتہیاں وہاماندا

اگ لین آئی گہر سانبہیو ئی ایہ تیرا سی بہائے نہ بہایاں دا ۔ وارث شاہ دی ہاہی وگی ہیر جیہا کہو تو دیر تیں بہایاں دا

تسیں اسیدی خیال نہ پو وارثو ہنیں گہٹ کجہ اسیں بہیار اولوتن ۔ نی میں جہوندی ایس بن رہاں کیکوں گہول گہول گہتی رانجہی یار دوتن

جہلاں ہیلیاں ندو چہ پہری بہوندا سر وچہد امیں گنہگار اولوتین ۔ میرلو ہطی کار کما وندائی سیری جند گہولے اہدی کار اولوتن

تروں بھابیاں ساک نہ بندیاں سن جدوں سوٹیا پکڑ بہار اوتوں
گھر دن بھابیاں چا جواب دتا اہناں ہوویں دیاں پٹیاں چار اوتوں
نا امید ہو وطن نوں چہد ٹریا موتی ٹرسی جیوں پیڈی تار اوتوں
ایہ اکھدا میں ہنیں جاونا جے بھابوئیں لالو نزور سرکار اوتوں
نیاں مستاں مصقلی لکھہ پہیر وہنیں سورج جای تلوار اوتوں
ڈٹھی گہتں جھگڑدی نال لوکاں اس سوہنی ہیر ٹی یار اوتوں
وارث شاہ سمجھا توں بھابیاں نوں ہن مڑی نہ لکھہ ہزار اوتوں

در بیان مصلحت چوچک شادی ہیر

چوچک سد بھائی پرہی لا بیٹھا کتی ہیر نوں چا پرنائیے جے
اکھو رانجھی دی نال ویاہ دیوان اکے نٹری چا نسنگائیے جے
ہتھیں آپنے کتی سامان کیچے جان بجھہ کی لیک نہ لائیے جے
بھایاں آکھیا چوچکا ایہ مصلحت اسیں اکھدی ماہ شترمائیے جے
سادا ما آکھیا جیکر سن لیئی اسی کھو لگی چا سونائیے جے
وارث شاہ فقیر پریم شاہی ہیر او سنہوں پچھہ منگائیے جے

مشورہ چوچک

رانجھیاں نال نہ کدی ہی ساک کیتا نہیں دیتاں اساں کوڑ ماپیاں نوں
کنہوں رولدیاں گولیاں انہاں نوں طمن ایہ سیالا ندیاں جاتیاں نوں
نال کھیڑیاں دی ایہ ساک کیجی دے مصلحت سیناں بھاپیاں نوں
پہلیاں سیالکاندی نال چا ساک کیجی دہر دن ایحی ہندیاں آپیاں نوں
کھیڑا ساک چنگا کہیا من ساڈا پچھوں پھیر پیکا دسوں پر داجاں نوں
وارث شاہ انگاریاں ہیکہیدیاں نے کسی وچہ بارود چاپاپیاں نوں

پیغام کھیڑیاں

کھیڑیاں بھیجیا اساں تے اک نائی کرن منتاں چا احسان کیجے
ہیلی جٹ لوہی آ کے دم ہٹی ایہ چھوکری انہاں نوں دان کیجے
اساں بھاپیاں ایہ صلاح کیتی کہیا اساں نہ ابھہ پروان کیجے
انہاں دمانداکجہ وساہ نامیں اتے باہاندا ناہ گمان کیجے
جتھے ربدی نام دا ذکر آوی لکھہ بیٹیاں چا قربان کیجے
وارث شاہ میاں نہیں کر وانگ فرعون جیہا نول میاں کیجے

طلب کردن چوچک چودھری را

چوچک فیر کی گنڈھ سد گھتے آون چودھری ساریاں جھگڑیاندی
ہتھ دی روپیہ پلی پا شکر سوال پا وندی چودھراں بکراندی
لوکاں آکھیا سنتوں سلیا دی تیرا ساکھویا نال ٹھکرا ندی
دھریا دہول جٹیاں دین ویلاں چھتی لیا وندیاں دانیاں ٹھکراندی
اک آوندیاں گاوندیاں نال خوشی پھیر تومار دیاں نے نال سکھراندی
رانجھی ہیر سنیاں دلگیر ہوئی دو دین دین گالیں نال اگراندی

مبارکباد دی کھیڑیاں

ملی جا وڈہائی جان کھیڑیاں نوں لڈی مارکی جھنبراں گھتدی نی
چھالاں لاں دیہیاں خوشی ہوکی لا مجلساں کھیڈ دی متدی نی
ہیلی کرم دا ملی شرم ساڈوں رجی جٹ بڑی اہل ٹیڈی نی
وارث شاہ دی شیرنی ونڈیائی پرہی پھجکی دودہ تے بھت دیپی

ہیر ماں نو دی نال آ لڑن لگی تساں ساک کیتا نال زور یاندے
میتاں نہیں جاناں نال کھیڑیاں دی بھابوئیں لالی زور حضور یاندے
کدوں منگیا منس میں آکھہ تیئوں ویر کدہیونی کنہاں کھیوریاندی
ہن کرین ولا کیوں اساں کولوں ایہ کم نہ ہوندینی زور یاندی
جیہڑی ہس جھقل چالا دنہی اہاں ہار بیدیاں وچہ ہوریاندی
پہلاں مارکی پچھوں پیار کرناں چپ کرن ہامیں نال لوریاندے

چا چهند نون کو بجذ اساک دتوپری هیبائی نال و مورایند
هیر آکهیا رانجهیا قهر هویا ایتهون چل جے اوتهکی چلنا مین
جدون جهگڑی وڑی هین کهیڑیاندی کسی اسانون سوٹ نه گهتنا این
اسی عشقدی اگ سیدان رتی براسو دهیون نون تهنا این
هیری عشق نه هول سوادو دیندا نالچو ربان آتے او دهما لیاندے
تهکے نال تهین مهین جرا لیان ایه راه تی رنانڈیان چالیاندے
چوچلکسیا لنی قول وسار دتی جدون هیرنون هاپیا مانیانے
هن تیری رانجهیٹیا گل کیونکر تون لبے راتدن مهین چرانیانے
اوه مور کهیا پچهه تون ندهیرنیون هیر نیال گهنیان هن چاپانیانے
جیهتون انت نون جهابی دیوناسی اڈیان محنتان کاه کرلیانے
تینون دیاه دے دهار سنگار هوئی تے کهیڑیان گهرین دهنیانے
باهون پکڑکے تور ده گڈه دیسون اینوین تورنا این جو ین لیانیانے
اسان کهیا آس هے ناڈهی نے جنتی کهیڑیان زران وکهیا یانے
رانجهی اکهیٹا سونهونکی بولنا این گهیٹونکی دو کهیڑا اپیونا این
یوم تنشقق السموت بالغمام ساری دسیندیو چهیه تهیئونا این
صبر دلاندی مار جهان ہٹن اوچا کاسنون اسان تکیونا این
اسان صبر تهین کم جوبا ونه این انبر پاٹ پوی صبر سیئونا این
رل تیر تے اساں نبے فیر سبهی رانجهی یار تیری سانون گهیٹیائے
جیتون انت نون جهابی دیوناسی اددها کالجه کاسنون سلکیائے
بیصدق هوبون صدق هاریوٹی تیرا صدق یقین هن لکیائے
جیتون انت لون ایها جواب نهان کاهنون اوسدا جیوه دلیائے

وارث شاہ میان گنهان جهکسارا نری کهیه لے پوریان بوپیاندی
دونوین اوتهه کی تمبڑی رهپی کوہی اسانی دیس نه ملنا این
مان باپ نے جدون ویاه دتی کوہی اساندا زور نه چلنا این
وارث شاه جی عشق فراق دوڑی ایه کٹک فراکهه کن جهلنا این
کڑان پوندیان نهیان دیسو چون قصی سنی کهونیان گالیاندے
وارث شاه صراف تها جاندی نے عیب کهوٹیان ضیانو الیاندی
کوڑیان جهنگسیا لاندیان دسنیلا هوسبهی پاس رانجهیٹی دسی تیز
اوه دی ویاه دی سازسامان هوگندهین پهیریان دیستی نابانی
هیری قهر کیتو رل نال بهایان سهو کهیلو کهیل جا گوایانے
ایها حد هیری تیر نیال ساڈی محل چاڑکی پوڑیان جایانی
کهیا قسم سوگند تین گهول پیتے ڈوب سوئیان پوریان پایانی
یار یار تهین جدا کر دور هوئی هیری باپ تقدیر لکهایانی
وارث شاه ویاه دی خوشی چڑهی اکهین اوسدیان لال سوایانی
هیری صبر دی داد جی رب دیتے کهیڑا اکهیر سیال نه چهونا این
یوم تبدل الارض انبر پاٹ نیون کس سیونا این
تسین گهیٹیاں عشق تهین نهین واقف نهون لاد نه ہمدا پیونا این
وارث شاه چپ کیتیان کم بابی اوچابولکی کاه بکیونا این
سونا کهلی وبخلی سٹکے تی اوتهه دیس پردیس نون چلیائے
اسان اتنی گل معلوم کی تیرا کل ایمان هن چلیائے
اوداد یکهکی حال احوال سارا اسا ڈاروندیان نیر نه تهلیائے
نیراس نیراس دی عشق کولون سقلاتدی بیانیون چلیائے

وارث ہیری تیری عشق بھی جہنان کلھ باندا جھلیا ئے
ہیر آکھیا او سنون کوڑی کر کے بجل چیڑ لکا لیا یاجی
آہمون سامھنی بیٹھکے گران جیہڑی تیسین منصف ہو کا یاجے
مین آکھ تھکی اوس کملڑیون لیکی اڈیھ چل وقت لیکھیا یاجے
اجی ہی ویلا اکھی لگ ہیری تسین وسنون جا سمجھا یاجے
رائین وچ رلا ئکی ہانڑیون کو ریان ہیر دی پاس لیایا نے
لوکان آکھیا ہیر دا ویلا ہو ندا اسی بھی آیان ہا بیان نے
جہنان جہیندا جاگ سان سنی نڈہی سوہی گہیر باندی ہتھ آیا نے
ایہ سہیلیان ساک تے سین تیری سبھی ہاسیان ہو بیان تاہنیان نے
اسان آکھیا آس ہے نڈہی نے جنہی گھیر ہان زران ویکھیا ہانے
گھیر ہان ساہ کدہا یا بہمنان نون ہیلا ستھ ٹہورت دار سیانز
ہیر رات نون آ نکاح لینا ڈہل لا دتی ناہ زہنار میاںز
رانجھا ویکھکے ساز سامان سارا ہو بیٹھا ہے بیقرار میان
لگی نکدیان تے شکر باری تلین ڈہیر لا دتی نڈہی کھیو باندی
سیدہے گہندتی کھیو باری چہبی بہا لے لاڈلی جوین دیو راندے
ہور جو جہاندی رسد اسی سبھ جمع ہوئی نال ہویاندی
مٹھی ہو جو ر براگہی بے بھری خونچی نال سمو سیاندی
بھری ہال اخطیان گیب جیب بید انیا نال بلو سیاندی
اسی چپ کرکی بر ہاں ہو بیٹھی وس جلدی نہین سن رعو ساندے
سنڈی ہن جاول دال دہن وکھرا ایہ ہیان بالیان لسیانو ن
وال شو باقی نال مٹھہ منٹھی ڈومان ٹولان کنجران تاسیانون

وارث حمدی قن جلبون حق کہتا ندون تہر تہلیا ئی
ہیری ماں تے باپ تون کرو پردہ گل کسی نہ مول سنوایا جے
جیہڑی ہون بچی سو ہی جہیٹ جاسن ال چہوٹیا نسون مہنیا لایا جے
ہیر آکھیا اوس نگن کیتیا ئین کا سنون ڈسکنہ لایا جی
وارث شاہ میان ایہ وقت کٹھی کسی ہیر نون ہتھ آیا جے
ہیر آکھیا آو ہٹیون لبسم اللہ اج دولتان مین گھر آیا نے
سورج چڑ ہیگا مغربون جوین قیامت توبہ ترک کے گل بہ یا ہز
اوسی وقت جواب ہے مالکانون ہکدہا رویا نے اگی لایانے
تسان ویسیان بندی نیت نڈہی لیکان ٹڈتی بچکے لا یانے
وارث شاہ اللہ نون سونپیون تون سانون جہیڈ گی ہو رورہ لا ہز
مانوین ساونون رات سی دیر دا رے دس جہیڈیا ایہ نکرا ہیان
اوہتی کھیر مان سب بسامان کیتے ایدہر سیال بے ہوئی تیار میان
وارث شاہ سہنا لڑ ا نال ہویا ہتھ تیر گا نا تلوار میان
نی خوب جلیب گل بہشت بوندی لدو نکیان بہتری سو باندے
گلی قند کھانیان سواد مٹھی بکوان کیتی نال تور اندی
گہ والیان تہتہ چیل جابجر با نو بند مالا نال ہویراندی
اندری کچوریان لچی وڑہی اے گہنڈوی کھرنیان کھو ساندے
رانجھا جوڑ کے تہتہ فرماد کردا دیکھو کہسکدی ساک بہید سیا ندی
والات شاہ نصیب ہن لوپ جہولی کرم دین نا ہین جد سیا ندے
سہرجو ہری جہیر بڑ جر برے اکھی جہیری سانہہ دی ڈیپانون
وارث شاہ سہ نغمتان جہجھوٹان لوک کہاوندے ڈیا سیانون

ساک ماریاندی کھوہ لین ڈاہڈی آن چھیڑدی اوہ نہ بولدی نی
ہنیں چلیدا وس لاچار ہوکی موئی سپ وانگون لس گھولدی نی
گدی اگھدی ہاریئی آپ مرسی اندرون باہرون ڈولدی نی
گن ہاڑیاندی سہی رہن وچی ہاڑی ہاڑیاندی دکھ پھولدی نی
شاندار نون کرے گوی جھوٹہ گنگاں جھوٹہ کر ٹولدی نی
وارث شاہ لساریدی کہڑی ہاری مار خوفدی موہنوں نہ تولدی نی

در ذکر چاول

مشکے چاولاں دی بھرا کتہی سوہن پتے دی جھونٹڑی چھڑیدے نی
بارس پتے مساوی بیگمی سن ہرچند تی زند دی دھڑیدے نی
باریک سفید کشمیر چاول حزرش جہبرمی حورتی پریدی نی
سٹھی کرچکا سیولا کرشانو کہلا میوہ ہاکی تہالوچہ دھریدی نی
کل بندیار تو آخوب چاول سگداس نالے پیہی چھڑیدی نی
گلیاں بچیاں نال بھور ہاندی موتیے چون لبو سیاں جڑیدی نی
اتی زیوراں کجھ شمار نا ہیں رنگ رنگ دی گھنی گھڑیدی نی
وارث شاہ ایہ زیوراں گھڑن تائیں ہنڈ ہنڈ سنیارڑی ہیڑیدی نی

زیورات

کنگن نال زنجیریاں پنجھ مناں ہار نال نونگیر پورا یوں نے
ترگا نال کیوراندی جٹ بچی ٹوڑی ہاوڑی گجریاں جہاں یوں نے
پہونچی جگنیاں نال حمیل مالاں عطر دانے اپال گھڑایو نے
سوہنیاں الیاں نال پازیب بہتی گھنگرالدی گھنگرو دلایو نے
کورکہہ دھندہ انگوٹھی تے چوب کلیاں کانہولتی سن بنایو نے
وارث شاہ گہنہ ٹھیک چاک آہا سوئی گہنڑی چاپو کوئی نے
سکندری ہنہری بیر لیاں بیلو تری جھمکی سار لیائے نے
ہس چوڑی چھرکنگنہ نال جگنی ٹکے نال ہی چاسوار یائے نے
چن ہار لو کاسیدی نال لوبلاں بڈی ڈول سیارڑی دبائے نے
چولے کھایلاں نال تیار ہوئی سہہ جوڑ کے چا سوار یائے نے

پوشاک

نال لنگیاں تنخے ملاحی لاچی کھیس کھیس تے ریشم سلاریائے نی
نانگ چھنگ پٹا گلاں سن بوندان اور نچنتیاں سار یان نے
چوب چھایلاں تے نال چارسوتی چنداں سور آندی بہنہون جھاڑیاں نے
رنگ رنگ دی داج تیار ہوئی سہہ جوڑ کی چا سوار یائیں نے
سالو بہنڑی چادراں باغتی دیاں نال بوچھناں دی پھلکاریائے نے
وارث شاہ جنگی سرد باخاصی پوشاکیاں ملیاں ہماریائے نے

اسباب داج

نالا گھیکر دکاں ہدوین نال سشرو دشنگی پتاندناں تسلیڑی نے
لوگ بندتی انبڑی بادلا کارزری خاص جوتار سلیڑنے
دریائیدیاں جولیاں نال پہمن کمخواب تے چھنیاں پلڑنی
چار خانی ڈوری ململاں سن چوب چھایلاں ہنت سکھلڑنے
داج سرخ سفیدتی زرد پیلا کیسری اطلسی تے نال نیلڑی نی
وارث شاہ دداو ہند پیڑ الجھا سکی ہنڈھتی ترہی چیلڑی نی

ظروف

سیرہ داہنیاں تہالیاں تہال چھنے لوہ کڑچھے تے نال کرامسیاندے
گول گنڈوی تبلی تے طبلباز ان کاب تے پرات پروا سیاندی
چمچی سیلپوچی ودہینی دیگچی سن نال خرپچی طاس بادشاہیاندے
بیحساب ابنت سن داج تے جگڑی پاٹ گٹی ویکھ پرائیاندے
دھمیاراہنی مٹاندی دھیرلائی ڈوکی بہت بالن نال کا ہیاندے
نشکان ملنکی ہیران اوتا والی سو کھے سیکڑی کھوہ دھیاندے

خلق جوڑمی ہی روٹیاں کھانوالی کوئی دار نہ آوندی پاندی
لیا جسو چہ جلدی پھر چوچاک خلقت جوڑنی پھر دعا پاندی
رانجھا چھیڈ کی ہیں بنکر ہویا جا بیہاں ہی وچہ سراپاندی
ڈمران خوباندی سیلاندی سیل آئے حور پریدی ہوش گواندیانی
باران ذات تے ست سنات ڈکی رنگ رنگدیاں صورتاں آندیانی
لکھہ شہنیاں دین تے لین گالین واہ واہ کے سہرا گاندیانی
نال آرسی بکھڑا دیکھہ سندر کول عاشقانوں ترسندیانی
اک لگ بساتیاں کڈہ لاٹو ویرا رادہ دے ناف وکھاندیانی
اک گاکلی کوٹیلان کانگ ہویاں اک راہ وچہ دوہڑی لاندیانی
اک عاشقاندی گیت گاندیانی جنہی کھنی لون پیاسوندیانی
جوبن لوک نگاہی تے رتن پھیمن ہیر تومارکی تے رنگ لاندیانی
ہیر تومارکی ہیمنیاں گہیندیانی اک اوندیانی اک جاندیانی
ڈہاڈی ہکیتی کنجریاں نقلیئی سن ڈوم تے سرود وجائگی جے
چڑہ گھوڑیاں تے کھیڑیاں کہنڈہ پیٹری جھڑی کھبر دخیچ بنائگی جے
کیبر ہنٹرئی لگاندی پیچ آہی گھوڑسی لوٹن جسن جھکائگی جے
پہلان سہریاں طرماں نال لشکن ٹھگی دتی نے لکھہ لیٹائگی جے
آتشبازیاں چھڈیاں پھلجھڑیاں ہویئن جھٹے تی باغ ہوئے سلطان
ساون بہادوں چلکیاں چھڈیانی ٹنڈ جوسیاندی کرتی تار میان
ہوائین چڑہدیاں طرف اسماندے بچھو زنگر نگدی ہون غباغ میان
شیر ببر تی چھٹدیاں نال خوشی مغل سوئیانی پھر توپاد میان
سیل گلے سیالانی جنج آندی لگیاں تنگن ہنہ گرا اُفنی تو نون

ذکر نان قصاباں دی

کوہن بکری کرن پلاؤ قلیہ کُٹی چھپاٹا بہت قصاباندی
دیکاں کھیچدی گھت زنجیر رسی توپاں کھچدی کٹک بادشاہ ساہے
وارث شاہ میاں جا ویاہ دا سے سنجی ہیرن کھنڈی سنگو ماہئیاں دے

آمدن زنان رقاصاں دی

لکھہ جھٹیاں مشک پلیٹیانی اتن پدمنیاں وانگ سہاندیانی
اوتی ہوجن سن نجیبنی دی تے لنگیاں تیز جہنا وندیانی
پرندیات جیٹیاں مین خونی نال ہیک مہین دی گاندیانی
اک لاہ کی چادران کڈہ چھپا اوپر واڑیون جیاتیاں پاندیانی
لک تا وڑسی ماردیاں نچدیانی اک سدیاں گھوڑیاں گاندیانی
اک کہندی ہور نہ مار سیرا کو چہ مولڑا گاندیاں سنے
وارث شاہ جوین شہر گرد پٹن لگے لکھہ سنگت زیارتی آوندیانی

[illegible]

جیہڑیاں صدقدیاں نال چل آوندیانی قدم چم مراد سہہ دیندیانی
وارث شاہ دا چورہ کٹگی تے دی فاتحہ ونڈ ولاندیانی

ذکر مطربان

کشمیریاں دکھنی نال واجی بیہران تریاں جہناں جہنائگی جے
گاون کنجریاں خوب آواز کرکے اتی دسیدن تھہ بنائگی جے
کاہیٹیاں سنج تباندیاں تھہ نیزی دار ویکلی ڈہرک جائگی جے
وارث شاہ دی سوکہہ تون ہنہ منگٹ سوئین سہری پہن نیکی جے

سامان آتشبازی

ہاتھی ہور تے چلکیاں چہار چھٹی تار و تار بتیا گیان ہار میان
ماہ تابیاں لوٹکی چادران سن دین چلکیاں ٹہی رسائی میان
کوکبان چلن زمین کبندسی برج چڑھدی طرف آسمان ز
وارث شاہ آتشبازی چھیکیئی سن گلے گل سوناسیان
گھت سرم سلائی دین گالین تے کھندو کنی ہال کہندا وفی نون

سوہنی نال چا کنچیا گھبرو نوں روڑی لگیاں آن کھوانے نوں
بہری کھڑا گھڑولے تے کوڑی نہاتی اہاں فیر نکاح پڑھاونی نوں

بیٹھہ سنگدیاں سالیاں جیجا جیہلا دودھ دیا ان مہیری کھڑیدا او
دودھ دیہ گوارییدا چوجٹا نال وچہنا کھنڈدی پڑیدا او

لونگاں بنجر دیوچہ کوٹ کردی کہت کہت چلہ کوڑی چڑیدا او
نباں ملبداندی کہوہ دیہ گیر سانوں اوہ کھڑکدا کاہندی کھڑیدا او

تمنوتاں وی کھیا سانوں باجہ تہماں لوہنچا دیکھاں سوہنیدی جڑیدا او
اک منس کسیرپدا کھڑی سنگلے ہاہتی بار کوجی کھیاں ہیڑیدا او

کوارای کوڑی ہی باجہ فتہ کتنیا ای جیہڑا شہر تسادڑی اوہنیدا او
جیہڑی ماں تے بہین نے بو آ تیری اوہدا نام اوچیڑ راسنیدا او

جینہہ تلکنہ تی جوہن تیل تہندا دیکھاں مل مل ہاکیلکوں جھنبدا او
انودہ موتی مار ہسیاندا گل الگنیاں پاکی ہیڑیدا او دے

ساڈی ہینڈدی چاکنوں جیا آن لیکھا نال تیری اہیون ویدا او
وارثشاہ گھیرا کاہنوں گھتیا جی جیکوں چھنڈ پروار دچہ وڑیدا او

انی سوہنی جیہیل ملوک کوڑی میتھوں اتینا چہیڑ نہ چھیڑیدا نے
تنسو تہہ دیوچہ جھنبیں روانے ایہلی جیچ جیہلا اوہدی ہڑیدا نے

جواب

جیڑھیا سانوں باغ بہار ہوئی دب کاہ سر کھڑا کھڑیدا نے
ٹنگین باریتا دوہنی پور کدٹی ایہلی دودھ انیدہڑی چڑیدا نے

چنیا کنگنی جوک چھونیا ندی جیہڑ لنت کھمار انتی چڑیدا نے
دودھ لیا گوارییدا چوکوڑی ایہلی بے جی باپ نہ لڑیدا نی

سوہنیاں ساویاں نال بہار تیری مشک آوندا لونگاں دی وہڑیدا نے
کھنڈ پوریدا اجینہ دیاں تمنوں ٹکالال وچہ اوسدی وسہریدا نے

تمنوتاں وی تاساں باجہ تہماں میلا دیکھ لے دمنو کل تے چھیڑیدا نے
نباں ملبداندی کہوہ بھجادتا اوہ کھڑکدا کاہندی کھڑیدا نے

جیب نہالی کہیہر جیہیل کوڑی چاہ کھوہ دا نال لے گڑیدا نے
ہور کوں ہی نے جیہڑی ہس سنگلے اساں منس لوہا جوڑ جڑیدا نے

اسانہہ نال کسیرپدا منس آندا اپٹ تیری اوچہ تر مسیدا نے
چکھیا پورب تے ہندوستان اندر ایسی حکمت ہیڑی جڑیدا نے

اک کج کواریہی دڑین ہوئی ہاہتی باکوجی نہیں ہیڑیدا نے
اک نگیٹو آیا آن ہوند کوڑی پوہنچا سوہنیدا کتی نہ گھڑیدا نے

اک گل پہلے ہیر یاد آئی روٹ سکہیا ہیردی لہڑیدا نے
چال چلن مرغابیاں تن تاری بوٹیاں پہل گلابدی جھڑیدا نے

کوٹ ندیوچہ لی ستی لونگ منجا تیری سون لوتوں گجن لے دڑیدا نے
سر سر سرخی تے میں وندا سرکتوں شیشہ صاف ہی آرسی جڑیدا نے

چولی شکدی لیں توں کہنک ترکا مشک تھیہ ہیرپر وچہ ددریدا نے
اسانہال کسیرپدا منس آندا جہڑا ساریا سوالنہ ہڑیدا نے

اک چاکدی بہین تے نیں سپھے چلو نال ہیری جوڑ جڑیدا نے
وارثشاہ گھیرا کاہنوں گھتیا جی جیکوں چھنڈ پروار دچہ وڑیدا نے

آمدن قاضی

قاضی سدیا پڑھن نکاحنوں جیہڑا آیا اوہ جو عقد پڑھاونی نوں
دوشاہدتی اک وکیل کیتا نیت خیر دی تہہ اوتہاونی نوں

مسلمانیدی ہنج بناوسی کلمہ صفت ایمان پڑھاونی نوں
لا الہ الا اللہ محمد الرسول اللہ مکو کھیا شریعت بتاونی نوں

چھڈ کلمے تے پنج نمازاں کہیاں مسلہ ہور تا سمجھاوی نوں
دلوں شک مٹا کے بیٹھی بی بی تا ایجاب قبول کراوی نوں

غصہ لیا کے ہیر سیال کہندی ناکر جھگڑا جیو کھپاوی نوں
میاں ہو کہہ ہن اساں رانجھنے توں وارث شاہ کی قول پھراوی نوں

پڑھی علم جو عمل نہ کری پورا وچہ ماویہ دوزخ سٹیا این
جیہڑا حقتوں کری ناحق میاں ایسیگلتوں اوسکی گھٹیا این

وڈا کھوہ دوزخا وچہ نرگ ہیگا رب قاضیا نوں اوہی سوہنا این
زہد بندگی راتدن کرن ناہیں وچہ اگ پر مدی گھتیا این

سیا نوں وچہ ایمان دی رہاں ثابت بھلا قاضیا تدہ کی وٹنا این
وارث شاہ جو قاضیاں برا کیتا اڈی دوزخڑی کھوہ وچہ سٹیا این

قاضی سدیا پڑھن نکاحنوں جی ہیر وہر بیٹھی نہیں بولدی ئی
میاں سنگ رانجھیٹی دی ہو چکی ہاں کفرتی غیب کیوں تولدی ئی

نزع وقت شیطان دی جو دیوی پانی پی جانز بیدی ڈولدی ئی
اساں سنگ درگاہ تھیں لٹیا رانجھا صدق سچہ زبان بے بولدی ئی

تکھن اساں رانجھیٹی دی نظر کیتا سنجی ہاں کیوں جیاہ نوں رولدی ئی
دیکھ محکمی عشق دی اساں کیتی سانوں مالوکیوں افترہ بولدی ئی

اہنی سیونی دی وانگوں سیان
وارث پئی سوت وچہ پچھیاں تولدی ئی

قاضی محکمہ وچہ ارشاد کیتا من شرع دا حکم جی چھوٹا این
بعد سوندی نال ایمان ہیری داخلو وچہ بہشت دی تھونا این

نال ذوق تے شوق دی نور تربت وچہ جنت اللہ دی ہونا این
وچہ شرم حیادی ہیں ثابت اتی خوشی دنیاں ہمیونا این

جادر نال حیادی ستر کیچی کاہ ورز حرامدی سیونا این
وارث شاہ خوشی ہوسی جگ سارا عمر خوشی دنیاں گھٹونا این

ہیر آکھیا جیونا بھلا سوئی جیہڑا ہوئی ہے نال ایمان سیان
سبھو جگ فانی اکا رب باقی حکم کیتا ای آپ رحمان سیان

قول توڑیا ماں قرار کر کے کو کان ربدے جادیوان سیان
اہیتی سدا نہ رہسیا سول کوئی اوڑک جاونا ں چھڈ جہان سیان

کل شئی ہالک الا وجہ حکم آیلئے وچہ قرآن سیان
ہیری عشقنوں جابذا ڈہول باشک لوح قلم تی زمین اسمان سیان

رانجھا چھڈ کی نظر نہ غیر کرساں بھاوین رلکی آوی جہان سیان
وارث شاہ نہ چھڈساں رانجھنی نوں بھاوین دودر کرین جہان سیان

جوبن روندا الجھ وساہ نامیں ہاں سٹی مشک پلیٹی نے
بنی حکم نکاح فرما دتا فانکحوا من لئی توں جسٹی نے

کدی دین اسلام دی راہ ٹریی جڑہ کفر دی دلتوں پیٹی نے
جیہڑی چھڈ حلال حرام تکتن وچہ ہاویہ دوزخ سٹی نے

کہیا منتوں سار ہائن پیار یا یذا قاضی اکھدا روپ لٹیٹی نی
کہیرا حق حلال قبول کر توں وارث شاہ بن مٹھی ڈٹی نے

قلوب المومنین عرش اللہ تعالی قاضی عرش اللہ دا ڈہاہائیں
جتھی رانجھیدی عشق مقام کیتا اوتھی کہڑ ماندی کوئی واہ نہیں

اوچڑہی گوہر میں عشق والی اوتھی ہور کوئی چارہ لاناہیں
جی میں جیوندی کاج ایمان دیکھاں ایہا کون جو آنت فنا ناہیں

جیہا نگر انوں چہ نہ پیر کوئی اتے لوڈ ہرا نوں چہ بادشاہ ناہین
قاضی آکھدا فیر لاچار ہو کے جلبہ تنگ کے رکھہ توں آپن ہیری
درہ شرعدی مار او دہیر لیسیاں اتے کران خطابدانیانوں ہیری
کہیڑ اکرین قبول ہے جیہڑا چاہین جہنڈ چاک رانجھیٹی داناں نوں ہیری
ہیر آکھیا جی قبول کرین شاباہوسیا وچہ جہان ہیری
ہیر آکھدی سیں میاں قاضیاں وی کہیں جہیڑا نا خرک شتر اریانوں تن
رلی ولانہوں بکڑ وچھوڑ دیندی بری بان ہے تہناں تہیار نا نخوں

وارثشاہ میاں قاضی شرعدینوں نال الطریق دی راہ ناہین
کران خوف خدا ایڈا ڈران ہو تی نہین ڈگری وڈہ کی کہان ہیرے
گہت لگہاندیوچہ مین سارشتاں تینوں وکہسی ہنڈ گران ہیرے
اکہین میٹ کی وقت لنگہا ئے ہو ایہ جوبناں ہلاں جہان ہیرے
وارث شاہ ہن آسرا ربدا ئی جدوں ڈرسی پاپتی ماں ہیری
درس عشقدی واقفی نہیں تینوں ملاخبر کے پاسپاریا نہوں ان
جستوں لیوندی اوسدی گل کر دی رمارما انہاں ہتیار نا نخون

رب دوزخاں نوں ہیری پا بالن گیہا دوس ہے اہناں وچ چاریاں نوں

جیہڑی شرعدی راہ تی رہن ثابت اوہ وچہ بہشت دی پاہین گے
جیہناں پر وکیتا ایس شرع تائین اوہ دوزخ نیدیوچہ ڈاہیر جے
نزع وقت نکسی نے ساتھہ رلنا خالی دست تے جیب ہی جہاین گے
قبر وچہ بہا کی نال گرزاں اونتی پاپ تے پن نتارین گے
قالو ابلی دی ن نکاح بدّ ہارو ح نبیدی آن پڑہایا ئی
جبرئیل سکائیل گواہ چاری عزرائیل اسرافیل آیا ئے
مینوں دسکہاں کہن نکاح پڑہا کوں شاہدتی کون وکیل ہے نے
دین جہوہٹہ تی خبر الگم دا ہین نص فقہ دی وچہ دلیل ہے نے
شرع پکڑ چڑہایا چاسولی منصور جو مرد اصیل ہے نے
جہڑا راہ خدا یدا اناہ جانے لوک اوسنوں کہن بخیل ہی نی
اگوں ہیر بولی میاں قاضیاں وی تینوں کس اوستاد پڑہایا ئے
سو جب شرعدی جہلی منصور سولی شاہ سمشنی جسم کہایا ئی
جہڑی عشقدی اگی نوں نا پہچتی تہناں دوزخاں لگی داہڑا ئی

جیہڑی ماں تے باپ دا حکم منن اوہ بہشت وچے اونہاں جاہین گے
وارث سن توں آکھیا اساندا نی نہیں تاں کہل تیری اودھڑ لاہین گے
جیہڑی چہنڈ کی راہ حلال دینوں تکن نظر حرامدی ہارین گے
وارثشاہ ایہ عمر دی لال ہیری اکروز نوں عاقبت ہارین گے
قطب ہو وکیل وچہ آن بیٹھا حکم رب نے آن کرایا ئے
اگلا توڑ کے ہنوز نکاح پڑہنا آکھہ رب نی کدوں فرمایا ئی
بناں شاہدان روا نکاح ناہین ایہ تاں شرعدی خاص دلیل ہے نی
ایہ تاں شرع سرپوش ہی سبہہ فرقہ ردہوئی لونہاں سبیل نی
رانجھا باجہ نکاح دی پڑہیاندی کوں کہی درست تمثیل ہے نی
وارثشاہ کس پڑہا نکاح تیرا وچہ شرعدی جہوٹہ قلیل ہی تی
تینوں شرع شریفدی خبر ناہین سچہ آکھہ کیوں رہیلا یا ئے
وارث سلیاں نوں توں تاں نہیں واقف اسنا کہو لگی جیا سونہا یا جی
جیہناں آکھدینا م تے صدق کیتا اونہاں فکر اندیشڑا کا سدا ئی

آخر صدق یقین تے کم پوسی موت جرع ایہ پیلا ماسد ائے
قاضی اکھدا ہیر نوں ایہ مسئلہ سن لے جی تدہ نوں لوڑ ہی نے
لکھیا وچہ قرآن کتابدی جو گنہگار خدا ند اجور ہی نے
جو کجھ مان تے باپ تے اسیں کہی اوہتی تدہ دا کجھ نہ شور ہی نے
ہیر عرض کیتی تہ نہکی جی گلسنی جی اصلدی چاہنی ہے
قاضی مان تے باپ قرار کیتا ہیر ر انجھید نیال ویاہنی ہے
انت انجھی نوں ہیر پرنا ودینی کسی روز دی ایہ پر اہونی ہی
قرب وچہ درگاہ دی تہانوں ہے جہڑی حقد نیال نکاحن گے
جہڑی حکمنوں جہیڈ بحکم ہوئی وچہ ہاویہ دوزخ ڈاہین گے
نال دور گناہ بی ہون سبھی حقنال جہڑی رعنت چاہین گے
تن بالکی جہناں خود ردی کیتی گے اگدی عاقبت دا ہینگی
ہیر فیر بولی سیان قاضیا وی توں سنی نغرہ ہیر ی آہ دینی
جہناں صدق یقین تحقیق کیتا مقبول درگاہ اللہ دینے
مشکل راہ ہی عشقدا قاضیا دی نکھی دیدڑی جابنن راہ دینے
جہڑی وڈھیاں کہا گئی حق روہڑن اوہ چوراوچکڑی راہ دینے
غیر شرعدی جہگڑنی جہگڑنی این موہنوں بولتوں سخن سمبھال ایہی
اسیں بڈ ہان نماز پر تدہ کہو ہان لاہ کپڑی بہ ھنگال ہیری
وچہ دوزخاں ہا گئی ساڑ ینگی اوہتی چہوہنا ہوگ محال ہیری
تمام علم تحصیل تفسیر ہان مین جسدی سنی اصول قرآن دے نے
مانباپ دی سامہنی بولنی این کسی گہتیا تینوں مسان ہی نے
تمام علم تحصیل جہان اندر ابو شہم تے ددم شیطان ہین وے

دوزخ موریاں ملن بے صدق جہوٹی جہناں ہان تکن آپ ہاسد ائے
سنی صدق یقین ایمانوالا جیہڑا امنتی سواسوڑ ہی نے
حکم مان تے باپ دا منلیئی ایہا راہ طریقیدا زور ہی نے
جہناں نامنیاں جہو پا ونگی پیر ویکہلی جہور دا مور ہی نے
جبتیاں ہے ایمان تا جیڈ پچہیا مگردن لاہ جی سا ہیوں لا ہنی ہی
اساں اوسدنیال ہے صدق کیتا لب گور دی تیک نباہنی ہی
وار تشاہ نہ جاندی مجہ کملی خورش شیر دی گدہنی کہاونی ہے
مانباپ دی حکم دیوچہ چلن نال شوقدی اوہ دیو ہین بے گے
جہڑی حقد نیال پیار رکہن اللہ بہشت ہے موہنانوں چاہین گے
جہڑی نال تکبری کرن اکڑ دانگ عیدی دی بکری داہین گے
وارثشاہ میاں جہڑی بہت سیانی گاہگو زنگ اوہ پلکو چہ پہاہنسینگے
جہڑی ربدی نام تی محو ہوئی منظور درگاہ خداندینی
جہناں اک دار اہ درست کیتا تہناں فکر اندیشڑی کاندینی
جہناں نام محبوب دا ورد کیتا اوہ صاحب مرتبہ جاہ دینی
ایہ قرآن مجید دی معنی نے جیہڑی شعر سنین دار تشاہ دینی
پنجی وقت نماز گذار دی سین ہیتری کپڑی پی رواں ہیری
رانجہا باجہ نکاحدی بدہیا ندی تینوں کیونکر ہوگ حلال ہیری
وار تشاہ دا اگہیا من لیئی ہوسین عاقبت وچہ نہال ہیری
نامعقول زبان بہتین حرف بولین رحل گیتی دی بد شیطان دے نے
وار ثشاہ اوستاد نوں نندنی این تینوں لگاگی جن طوفان دے نے
اوہناں دو ہانو جیوں تو ستان نہیں قاضی توں نان جن تے

تینوں لفظ حدیث دی خبر ناہیں جھگڑ یو سطی بُرا حیوان ہیں وے — وارث شاہ شکار نوں پیرین ہیوندا وچہ دوستاں ٹُر مستان ہیں نی

قاضی گل سبھا لگی بول سو ہنوں جیلک جان نہ رانجھیتوں مر جاونے — سلہ جاتیوں دہنا ناہیں جھیڑیاں سوندیاں نے تیری گلواری

جیوندی جی تے گراں قبول کیہڑا ابھاہوین دیہ نصیحتاں لکھواری — بی پیرو سیاں رہدیاں وکیھیاں گری لکھدا توں چا لکھہ داری

جیوں مرندا خوف نہ عاشقاں نوں وارث شاہ جو عمل نہیں مر کاری

چوچک آکھدا قاضیا سُنی میتھوں میتوں تد ہتھیں کون دو سیکا سان — جنج کھیڑیاں دی بوہی آن بیٹھی لگی بہت میتوں ایہناں لیک مسان

کھیڑا ایجیہد اجاگ جہان سارا اتے باہر دی کلتر یک میان — ہین تے دیاں تینوں جو کجھ سنگیں توں کرین گل ہیر دی بہٹک میان

قاضی آکھدا چوچکا سُنی میتھوں دعی باجہ نہ ہو وسی کم تیرا — ایہناں جاندی ہیچ دریچ درزہ کوئی کری ناہیں سخن دم میرا

زبردست در راہ بنیاد ڑائی کردا خوف ہی پیر فقیر جیہڑا — جوری جوری سجھا وکیل تا ہیں دعی بازبان تے بہری بہرا

جہوٹہ موہڈا قول اقرار کرگے ہنیں عقد توں چکیا جا جیہڑا — بنان کچھیاں پر نکاح قاضی دس ہیر نمانی نوں دوس کہڑا

کرن خوف خدا ئیدا اسول ناہیں قاضی کہاں حرام دا لون ہیڑا — وارث شاہ نہ روا نماز روزہ حقدار نوں کری ناحق جیہڑا

ہیر آکھیا قاضیا دغا کیتو کی دُنیا این اس جہان او توں ز جے — بنان کچھیاں پڑہیں نکاح میرا ایہ فتوی نہیں قران توں جے

لیکے رشوتاں کرین خوشامداں توں نہیں سنگد ارب برہا نوں جے — جھوٹی دنیا تی شان گماں جھڑا کیوں پیڑنا این آپ ایمان توں جے

وارث شاہ کجھ عمل کما میاں اوڑک جاونگا ایس جہان توں جے

قاضی آکھیا چوچکا جھب ہو توں سد دیس قبیلہ الیاونہ این — لی سد گواہ وکیل تاہیں اساں شرع دا عقد بنا ونہ این

ڈنگی لکڑی نال ڈنگ سادا اسادہ کہتیں ڈنگ کڈہا ونہ این — گھڑی ڈیل نہ لاونی فیر ایتھی اساں تد نکاح پڑہا ونہ این

رانجھا نال تقصیر تغیر ہو یا ایتی لوان فوجدار بٹھا ونہ این — فجر ہوندیتوں تخت دیوا دنیاں ڈولی کہتکی اہنوں ٹرا ونہ این

جنج ترت تیار جا وداع کرنے ڈوم ڈکرا فیر پرچا ونہ این — جوہ مال ویڑا یاندی نظر آدی بکد ہاردیاں نے اگی لا ونہ این

رانجھا چاک جی کری حزود کوئی اوہنوں غصہ دیناں جلا ونہ این — جھوری موڑنہ گہتلنی فیر ایتھے وارث شاہ نوں جا سجھا ونہ این

غصہ کیتا اگی سیر جواب دتا میتوں رب رحیم کریم پٹے — مہندی گھولگی دست نہ لاونی این اجہ بین سہاگنان سر پین گہتے

چلے نس گواہ وکیل ساری جرین شہر نوں دہکی او بہر ہتے — وارث ہیر دی آن جواب چہتی چہتی تیز کمان دی تیر جہتی

قاضی بندڑی ہیچ سداسارے گھت شطر نجیاں صفاں وچھا بیٹھی — لوگ سد گواہ وکیل ساری جنبدی ہوئی آنگی بہر ہ گئیتھے

اس نکاح دا شور فساد پوسی جیہا محکمہ پونڈائی وچہ ستے

ہیر آکھدی سکھیاں قاضیاں دی کیہا نال ساڈی متھا ڈھیائے

اپنی دہی نوں ہانڈی وچہ ڈولی جیکر ترس تیری من آیائے

غصہ کھا کے قاضی جواب دتا ہوی بہت ہی جا امورڈی نے

بہوری کملنوں چا جوابدی رلیشم نال دوشالیاں جوڑہی نے

جوسی کہدڑاں تبان ترسیاندی ہنڈہی نال سول جمو پڑی نے

اک ہیر فیر جوابدتا مینوں ربدی مار ہی قاضیاں دی

ای ہوڑنا ربدا ماریا دی ساڈی نال کیہا متھا سازیا دی

قاضی آکھدا ایہ جی رودڑ یکا ہیر جھگڑیا نال نہار دیئی

چہند مسجداں والیاں وچہ وڈدی چہند بکریاں سوریاں جاریدی

قاضی نہ نکاح نے گہت ڈولی نال کہیڑیاندی تے توڑ میاں

تمک مہین آتے نال اوتھہ گہوڑی گہنا کپڑا داگرا دمور میاں

کہیڑی ہیر نوں گہنکی رواں ہوئے جوین بالنوں لے گے چور میاں

ہمیں ٹن بنج باجہ رانجھے ہیر مدی ہوئی ہوگی نیند میجا یوئی نے

پٹ جھگیاں لوکاں نوں بنہ مارن بہاندی بہنکی شور مچایوئی نے

چشمہ ہیر دی خاک دلاہتی دانگ سیوکاں سخنی سنا یوئی نے

بوا تیج ہنسیاں رکہہ گے بہولو رام نوں خوشی کرایوئی نے

واہو دا چلی راتو رات کہیڑی دا ایری جا لگی دینہ چڑہایوئی نے

کہیڑی دیکہنگی بہت مکان خینگا دتر گہوڑیاں توں ڈیریہی لایوئی نے

چہانوین منہ سر دالیاں گہوڑیاں نے اکدو ہی نوں جا بوایوئی نے

کہیڑی پوہنچہ او تہی بہت خوشی ہوگی نیت ضیغہ نکار دہی نہار یوئی نے

ورث ہیر نہ مڑدی رانجھنی توں بہاویں جا پہنا زری کتے

مین تے کدی نہ کہیڑیاں نال جاواں بس کر کی شور مچایائے

وارث شاہ توں قاضیاں باز آوین ہیر آکھدی رب دہایائے

قدم و یکہنگی زمین تے رکہیں نے چکڑ دیکہنگی پیر سنگوڑہی نے

بہانوین لکھہ سنڈاس ہیر اگ ہووے سید نغل بہان بے توڑہی نے

چہنڈ شیخ مشایخ لنگوٹیاندی وارث شاہ دیواگ ٹوہی نے

کہا ئیں وڈہمیاں جہوٹہہ حرام لوبیں تینوں نیندی ماری باز یاد

وارثشاہ خدائی توں لین بدلہ جیہا اساں دینال فندیاز یا دے

لیاؤ ڈیر ہو نکاح موہنہ بند اسدا قصہ کوئی فساد گذار دیئے

وارثشاہ مدہانی ہیر جٹی عشق دہیں دا گہیو نتار دیئی

بیوریہورا نال جڑا گہنی دم دولتاں نعمتاں ہوڑیاں نیں

ہیر کہڑیا نال نہ ٹوری ہومولی ہیا پنڈ دتوجہ ایہ شور میاں

وارثشاہ میاں حق رانجھنی دا کہیڑی لیگئی زور زور میاں

ٹور جالگی پوہتیاں اوتاں کرکی شوہ گہاندی ڈہنبلا لایوئی نے

لوکاں آکھیا رانجھیدی کرو منت پیرپنج کے ان جگایوئی نے

پھر توڑ ماریوئی دواے رانجھیدے لال بیگ دا تہرا ابو جاوئی نے

اگر مہیندی چہیڑکے نال شفقت سر تمک دی چا چوا دوئی نے

وارثشاہ کہیڑی بہت خوشی ہوئی ڈولا ہیر دا جان ہتہہ آئیوے

بہت خوشی ہوکی لدہی ماردی نے نال شوقدی مجرا گایوئی

وارثشاہ رانجھا پریشان بیٹہا اونہوں کسے نہ مول بلایوئی نے

اکدوی نوں دسدی ورگشاں بے تیر ترگش کماں سوار یوئی نے

مگر ہرناں دی گھوڑی ڈور ائیونی اگو اپنا روزنتاریونے
ہرن پاہڑی تے بہت شکار کیتی نالے لونبڑ دو تن ماریونے
ہیر ویکھکی جا مکان خالی سہیئن رانجھینوں ترت بلاوندے
گھوڑی ویکھکی تے ہتھ وان ہوئے ہیر ماریونوں ٹور ویکھاوندے
لائی پہلدی جھیٹی جی کسے اسنوں زہر کھا مران ایہہ سنوا ندے
جنج روان ہوکے اوتھوں اوہنہ ٹری ڈولا چاگئی بنڈ لیایونے
دی کہجڑی تی جو ریدیاں ست ترگئیاں نغمہا دیور گودیہانونے
رانجھا روندڑا انجھانوں روان ہویا کجہ وس نہ چلدا لایونے
ہستی سس تے سہتی ننان دونویں نال دیور پاس بہایونے
جیہاپت سی رہنی نونہ دتی لوہا اجود اخوب سہایونی
لی وی رانجھیاواہ مین لاہ تکی ہیر نوین تھین گل ہوہین دے
گہر کہیڑیاں دی نہیں وسنا مین سا دمی اہنا ندیاں خرخس ہوئے
جو کجہ وچہ رضا اہدی لکھ چھڈیا سو ہنوں تر اکھیٹی ہیڑی نے
جی تاں ستر کھیلدا نا ہ آوی ایہو ین سوٹڑی ناگ تہ جھیرمی نے
جی تاں اوترہی یار دیناں کوڑ ایدی ہینی ناہ سہیڑیی نے
اوسدیناں نہ ہرگز گل کرنی عقد نال اوسنوں جا بیڑیی نے
تینوں حالدی گل ہین لکھ گھلاں ترت ہو فقیر تین آونہ ایں
سہو ذات صفات رباد کرکے اتی ٹہیک تین سعیں منا دنہ ایں
لستاں آوندی کرنے تیاری جلدہ کوئی ہیں ہے سوب ودیا دنہ ایں
یار دحبث دا قول منظور ماہین گوز شتر دا قول رستایاں دا
صدوں ہین ادرڈی تے عقل آوی جو ہین گنہ ہوئی قصایاں دا

الکدوہی نوں مار نشانیاں نوں اک جلہ کمان جا چاہڑیونے
وارثشاہ کیاب لے کھاوندی نے حصہ ہیرداچاگمہاڑیونے
رانجھی یار نوں وچہ پہار ڈولی نال شوقدی انگ لگاوندے
سنگی جگنی نوں کول سدیا اے ایہہ افترا جا بناوندی نے
وارث کہیڑیاں نی ویکھ چپ کیتی جنج کوچدا حکم کراوندی
اگوں لین آیاں سیاں ویہڑی نوں جے بدہ انڈری دی وی ریگاونے
سروں لاہ ٹمک بہور اکھس لیتا آدم بہشت تھیں کڈہ تراونے
وارثشاہ ایہہ قدرتاں رب دیاں نی بہوگ جنتوں روح کڈہ ہایونے
بجھراں لے ہیر دی تہہ دیکی ترت ہیر دا گہنڈ لہایونے
وارثشاہ قبیلڑا خوشی سارا رانجھا ہیر دلگیر کرایونے
قاصنی ہاپیاں بہایاں نہ ماری منڈی تیندڑی دو دستے بس ہوئے
جان چہوانگی ملانگی رب سیلی حال ساں تاں دوستی بس ہوئے
سنجا سنکہنا چاکنوں کہیائی تہتی بہور بیئی جھنڈ ریئی ہیر ریئی
اکی یار دی نام فدا ہوئی سو ہرا دیکی کے ہنیڑی تے
دغا دیونا ہو وی جی سجناں نوں پہلے روز ہی جا کہدیری نے
وارثشاہ پیاسن ہوئی اندر شیشہ شہر باندی نہیں جھیڑی نے
کسی جوگی تے جا لگی بنے چیلا سواہ لا کن پڑوا نا ایں
تو ہیں جیندیاں دیں دیدار سانوں اساں وت نہ جیندیاں آونا ایں
وارثشاہ تساں ڈی خبر لینی نہیں تے اساں نے روح گوا دنہ ایں
بتاں ہون اکی جھبٹ تائیں سوہی اہسل بہرا ہی بہایاں دا
سروں لاہ کی جھڑاں مٹھہ دیندی مزہ اوند اندوں صفایاں دا

جٹ کری اِرادہ دسی کوئی مار سٹّی پٹ قصیاں دا
اکبر شاہ توں زور آور جٹ آہی جھنہاں کوٹیاہی ہیر لشکر سایاندا
جتنی جھنڈی سانگ تے مون راضی پھیری نغل تے دسی پیلا یاندا
جٹ جیڈ نہ کوئی گوندار ڈٹھا جویں یار نہ کوئی سپاہیاندا
جٹ نو صندیو سطی بنے ستر بہائی ہنی ہر قوم تے مایاں دا
دھیاں دینیاں کرن مساں ونسوں ویچن ہور دے مال جوایاندا
سوہنوں اگھ کوڑ مائیاں کھوہ لیندی سوہنہ کالا کرن فرمایاندا
وارث شاہ ایہ تری جھوٹھ جانو قول جٹ سنیاں قصاء ماندا

قول رانجھا

رانجھے آکھیا سیال گل گئے ساری تے ہیر بی جھیڈا ایمان چلے
ہیر ہٹیاں فیر کر گیا دہر جو چاک جدوں ستھ وچ آکھی گل تلے
دھیاں ویچدی قول زبان ہارن محراب ستھی اتے دموں تلے
یار وسیا لاندیاں داہڑیاں ویکھ نو جیہی منڈ منگوار دی سر پلے
وچوں کھوٹی تے باہروں صاف دسن گلاں کرن تے جانی کرم بے
وارث شاہ میاں دہی سوہنی نوں گلو چہ چایا دندی ایمن ٹلے

قول شاعر

پنجاں پنڈیاں بچہ تہیں ترک کیتی قاضی رشوتاں کھائی کے چور کیتے
پہلے ہور نال اقرار کر کے طمع ویکھ داماد چا ہور کیتے
گل گران ایماندی کدہ چھڈاں پنج پنڈدی ہتک تے چور کیتی
اشرفی دی بات منظور نامیں جو رچودہری اتے لنڈور کیتی
عالم اہل علماء ہن جٹ ساری جاہل سدیا نو جہ لاہور کیتی
دونوں دن کجھ ہور داہو یاگئی وقت زمانیاں ہور کیتی
مدون نو جرایماندی لس چلے جدوں حرص تے طمع نے زور کیتی
کان ہا جدیو چہ کلول کر دی کوڑا پہولنی دی اتے ہور کیتی
زور آوری ویاہ لیگیٹی ساری اسان ہو بہتیرڑی شور کیتی
وارث شاہ جو اہل ایمان آہے تہناں جا ڈیری وچ گور کیتی

جواب ہیر

پچھوں ہیر نے اک جواب کیتا وغی باز جہان ہی ہٹو رہیا
کہن ہو رتی ہور کماوندیں کنی لوک ایس کم وچ ہور رہیا
اوڑک ویکھ کے دم ویا ہیا جی رانجھا بس مشاہدی ڈھو رہیا
وارث شاہ کی فائدہ پیونی دا جو کجھ ہو ونا سی سو ہو رہیا

قول شاعر

یار وہ ٹھگ سیال تحقیق جانو دھیاں ٹھگنیاں سب سکھاوندے جے
پت ویکھ سردار انہاں موہ لیندی اونہوں مہینڈا چاک بناوندے جے
قول ہار زبان دا ساک کھوہن جا پیوند ہور دے لاوندی جے
داہڑی شیخدی جہر اقصایا ندا بیٹھ پریں وچ پنچ سداوندی جے
جٹ چورتی یارتی راہ مارن ڈنڈیاں سوہندی تے سنہ لاوندے جے
وارث شاہ ایہ جٹ نی سیہ کھوٹے بڑھی ٹھگ ایہ جٹ جہناوندے جے

ڈوگر جٹ ایمانوں بیچ کھاندی دھیاں یار دے یار لاوندی جے
ترک قول حدیث دی نت کر دی چوری یار بیاج کماوندی جے
جیہے آپ ہو دن تہیاں عورتاں بے بہی بیٹیاں چور بن لاوندی جے
جیہڑا چور تے راہزن ہووے کوئی اوہدی بڑی تعریف سناوندی جے
سوہنوں اگھ کوڑ مائیاں کھوہ لیندی ویکھو سو تنی رب بھلاوندی جے
جیہڑا پڑھی نماز حلال کھائی اونہوں مہنا متقی لاوندی جے
وچہ جگ دی اوہ خوار ہوندے جہڑی دھیاں دی دق کماوندی جے
وارث شاہ میاں دو دو خصم دیندی نال بیٹیاں ویر کماوندی جے

آخر رنڈی ذات بےوفا ہوندی چا ہیر دی گھرین اوہ ملنی جے — وارثشاہ دنیا نال نہ ملن دینے ایہ گل نہ کسی اوتھلنی جے

اکرات سید اہت خوشی ہو کی پلنگ ہیر دی تے چا ہیر دہردا — ہیر آکھدی اجی نماز پڑھنی سید ابجھکے تے زیر زبر کردا

ہیر یاد کیتا پیر اپنی نون حاضر ہو گئی پچھنے پیر کردا ر — ہیر آکھدی امان مین رانجھے دے پیر سیدیونن پکڑ خمیر کردا

ہڑ پیر اوہدی سہر جور کرکے پیر بنہ شکان چا اسیر کردا — وارثشاہ سیدا تھہ جوڑ دائی میتان سلگیا بخش ہیر بردا

فجر ہوئی تان اوٹھہ کی ہیر جٹی ہیٹھ آلگنی وچہ شان کیتا — اوہدی بانکی عمر دیوچہ میٹی رانجھنی یار دیول کیتا

گئی رانجھنا نظر نہ آوندائی اوسی وقت ہی جی غلطان کیتا — وارث شاہ واقدی نال جٹے باران ماہ دا ذکر بیان کیتا

چڑھیا ساون ماہ عذاب والا بنہ ماپیانی ڈولی پاییان مین — روروتہیر ریزور کیتی قاصنی کہیڑیان نہ دیوائیان بیز

ہیر اوس نہ چلدا اک رتی رانجھی یار تون جدا ہو گئیان مین — وارثشاہ تقدیر ایہ ربدی کو بجہ کا مگدی تھہ سوہنیایان بیز

چڑھدی بھادروں روندی ہیر جٹی مینون رانجھنا نظر نہ آوندا دے — راتین نیند نہ آوندی سیج اوتی دنے چرکھہ رامہول نہ بھاوندا دے

گوڑیان ہنڈ دیان نت اکاندیانی مینون برہون فراق ستاوندا دے — وارثشاہ اللہ بن تاکمہ ہامین وچھیان رانجھنان کدون ملاوندا دے

اسوج آس اللہ دے رکھہ لیی ہور ڈتا ہ بیٹھی سہہ دہیریان نین — رانجھن یار ملاتون اکواری اوہدے عشق فراقنی گھیریا نین

اوہنوں شوق دینال گل لاوندیسا سوہنوں آکھدیسیان تیری تیریانین — وارثشاہ قضا جدا کیتی عرضان کیتیان ہو وتیریان مین

کاتک ماہ دیوچہ سہیلیو نی میری جیو چاہی ہیلی جاودتون — پکے ہوندی تے بیلے مین وچہ دسیان رانجھی یار دے انگ لگاودی تون

گئی سوہنا نظر نہ آوندائی دل چاوندا نہین کسے جاونی نون — وارثشاہ رانجھیٹی نون نال لیکے جاندیسیا جھنا نو دی نہاوندے

مگھر ماہ دیوچہ پیی دو کہہ بہتی دل چاہوندائے مین آن رانجھا — تیرا بوہ ہرم آکھدیتے مین نہی پی ڈہی سوہنی این تیری شان رانجھا

سیان جوانا نذا تون بھلا چاک میرا تیری جیہا نہ کوی جوان رانجھا — وارثشاہ گرلاوندی رات دنی آہ مل نہ کرین گمان رانجھا

پوہ ماہ دی جیہ کمنی جان ہیرے مین اکلڑی بیجتی سوونے ہان — مینون روندیان رات وہاوندیئ فجر ہوی تان اوٹھہ کہلوتے ہان

جس وقت کوئی گھرنا ہوندا تان مین بیٹھہ نو نکلی روونے ہان — رانجھا نظر نہ آوندا ہول مینون وارث ہنجو دی ہار پروونے ہان

چڑھدی ماگھ ہن جی اداس ہویا دل چاہوندائی دیکھ کہائے — اکی سیل سایان رانجھا یار مینون ضائع جان نہ آپ بنجائیے

رہی دل دیوچہ افسوس ناہین یار رجکی گلے لگام یے — وارثشاہ درگاہ نہ ملی ہوی جیکر یار لوئن نسنون بہلائیے

پھاگن ماہ دی رت جان آپہونچی کھڑی باغ تے خوب بہار ہووے — سبز بوٹیا نون لگی پھیل تازہ ہر ہر باغ دیوچہ گلزار ہوی

جہڑا عاشقاں وچ مشہور رانجھا سرا وسدی عشق دا سہرا لی
عشق پٹ ٹریاں گالیاں نوں اوجڑ گیا نذا ویہڑا کہڑا انی
گوریاں آکھیا جیسی سن بہناں جہیڑا بیٹھا جلدی بہہ جہیڑی
جہلاں پلیاں نذ وچ پہری ہوندا جتھی باگہہ جگیلے تے شینہ پا ہڑے
گوریو جا ولا لیو اوس تائیں کوئی گھیر کے ماندی کرو نیں ہی
گوریاں جا ولایا رانجھنیں نوں پہری دو کہے تے درد والدیانے
جیب ہو فقیر تے پہونچ میتھے اوہتی جھنڈڑا کاسنوں اڈیائے
تیرے واسطی ماپیاں گھروں کڈہی اساں ساہورا پیڑا تجیائے
سئیں رانجھی نے ملانوں جا کہیا جیتھی لکھو جی سجناں پیاریانوں
اگ لگ گئی زمین آسمان سارے چا لکھناں جے دو کہاں ساریانوں
چاک ہیکے وت فقیر ہو واں کہیا ماریوا ساں وچاریانوں
سیرا حال احوال ہا سب لکھیں ذرہ چھڈیں نہ گلہ گذاریانوں
تینوں چاسی بڈا ویاہ والا پہلا ہویا جی جیب وسیجی نے
زنگ رتینی وہیٹی کہیڑ باندی کیدو لنگیدے کہنڈ ہا پہتیجی نے
قاصد جا گی ہیر نوں خط دتا آئی لی چا کدا لکھیا بھیجی نے
تیرے واسطی ہیتا دہاس ہانمیں رباسیں تون جرین چہیناں نوں
سوڑاتے سنجوگ ملی سولی کون سوڑ دا ساہیاں ہنیاں نوں
وہیڑے وچ تون آگی پا ہیرا متیاں لبہ لیوں یاراں بنیاں نوں
قید آب تے حوزدی واگ کیچی کوئی لنکا دی باغدی گیڑی آلی
جتنی ہے مگر نہ ہار ہمت ہیرنا ہیوں عشق دیو وچہ ڈہلے
ہو مست ملنگ دیوانڑا تون سیلی گودڑی پہن ہو تونیج چلے

کتی وارہ کتی مسیت ہوندا کوئی اوسدا کتی ہی ویڑا انی
وارث عشق دا ماریا پہری ہوندا ہیر وہلا کی لگیا کہیڑے نے
ست وکھلی الفقیر ہویا جسر وزدی ہیر لیگئی کہیڑے
کوئی اوسدنیاں نہ گل کردا باجہ نستروں ناگنوں کوں جہیڑی
وارثشاہ ولا گی رانجھنی نوں تینوں سدیا اج محبوب تیری
آہاگہن سینہڑا اسجا نذا تینوں ہیر پیاری سدیائے
مدہ باجہ نہ چھونا ہوگ ہیرا وچہ سیاں لاندی جیو کیوں گدیائے
وارثشاہ اس عشق دی نوکری دمان باجہ غلام کر چھڈیا بنے
لساں ساہوری جا آرام کیتا اسیں ڈہوئی ہاں سول انگاریانوں
توں تاں ہنگ کے دہیں جا لیاں رناں سجیتی توڑیاں تاریانوں
گلہ لکھہ جو یار دی لکھیا ڈی سجن لکھدی جو ہیں پیاریانوں
وارثشاہ نہ رب بن تانگہ کوئی کوئی جتنی بازیاں ہاریانوں
ایہنوں نکل گئیں بریاں فرماں واگوں انت سیا ہوئی جا بیجی نے
جلئیں بابا پنی دو کہاناں ٹالی کرم سید کے ماپیاں بھیجی نے
وارثشاہ تینوں ہن آکہدے ٹہگلے متر انہاں نہ کیجی نے
بنہ ماپیاں تے دساں ظالماں نوں لگاوں کلیجیاں ہنیاں نوں
جڑگی سبکی تون بعناوئی کوں جاندا جوگیاں فنیاں نوں
وارثشاہ اوس بدی مہر باجہو نہبلا کون مناندا ونیاں نوں
مٹناں لئی ہنگالیوں جا کے کملے کہیڑا پیا از غیبدی آن ملے
کوئی جا لگی پکڑ فقیر کامل فقر بار دی وچہ رضا کلی
وارثشاہ ایہ عشق دریا گہنگر ہیر گیوں باجہ ملاح تہلی